

EΥΡΙΠΙ-

ΔΟΥ ΤΡΩ-

ΑΔΕΣ.

EVRIPIDIS

Troades.

LONDINI
Apud Ioannem Dayum
1575.

Cum gratia & privilegio.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΡΩΛΑΔΩΝ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πύρρην, ἔδοξεν Ἀθλῶα τε καὶ Ποσειδῶνι τὴν Τροίαν Ἀχαιῶν σφάτευμα διαφθεῖραι. τῷ μὲν εὐνοῶντι τῇ πόλει, διὰ τὴν κτίσιν. τὴν δὲ μισήσας τὸς Ἑλλήνας, διὰ τὸ Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες, ἐκλήρωσαν ἰσθίους αἰχμαλωτίδας τῷ γυναικῶν. τοῖς γὰρ ἐν αἰσώμασιν ἔδωκαν, Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπόλεμον, Πολυξένῳ δὲ ὧν Ἀχιλλεὺς ταύτῃ μὲν οὖν ὅτι τὰς αὐτὰς ἐσφάζαν. Ἀσυνάνακτα δὲ ἀπὸ τῷ τῶν ἑρρίψαν. Ἑλένῳ δὲ, ὡς ἀποκτενῶν Μενέλεως ἤγαγεν. Ἀγαμέμνωνος δὲ τῷ χρυσμαδὸν ἐνυμφώρησεν. Ἑκάβῃ δὲ τὴν μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀντιθέοντας δὲ κατοδυρομένη τε, καὶ δρῶν ἡσασα, καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰ τῷ Ὀδυσσεὺς ἤχθη σκηνάς, τοῦτω λατρεύονθοῦσα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΟΠΑ.

Ποσειδῶν.	Ταλθύβιος.
Ἀθλῶα.	Κασάνδρα.
Ἑκάβη.	Ἀνδρομάχη.
Χορὸς αἰχμαλωτίδων	Μενέλαος.
Τρωάδων.	Ἑλένη.

Προεγίξεν δὲ ὁ Ποσειδῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΡΩΑΔΕΣ.

Κωλιπὼν Αιγαῶν ἀλμυρὸν ἑάθος
 πόντε, Πισσάων, ἐνθα Νηρηΐδων
 χορὸς
 κάλλισον ἵχνος ἐξελίσσυσι ποδός.
 ὅς, οὐ γὰρ ἀμφὶ τῷδε Τρωϊκῇ
 χθόνα

φοῖβος τε, καὶ γὰρ λαΐνυς πύργους πέριξ
 ὀρθοῖσιν ἔθειλμι χαλκόνσιν, ὅπουτ' εἴη φρενῶν
 εὐνοὶ ἀπέστη τῷ ἐμῷ φρυγῶν πόλει,
 ἢ νυῦ χαπνύται, καὶ πρὸς Ἀργείδ' ὁρὸς
 ὅλωλε πορθηθεῖσ'. ὁ γὰρ παρράσιος
 φωκεὺς Ἐπὶδός, μηχανάσσι Παλλάδος
 ἰγχύμον' ἵππον τευκέων ξυλαρμόσας,
 πύργων ἔπεμψεν ἐν τῷ ὀλέθριον βάρους.
 ἔθεν πρὸς ἀνδρῶν ὕστερων κληιδήσεια
 δούρειος ἵππου, κρυπλὸν ἀμπίσχω δόρυ,
 ἔρημα δ' ἄλση, καὶ θεῶν ἀτάκτορα
 φόνον χαλαρῶν. πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις,
 πέπλωκε Πριάμος, Ζηνὸς ἐρκίε θανάων.
 πολὺς δὲ χρυσός, φρύγιά τε σκυλεύματα
 πρὸς νῆας Ἀχαιῶν πέμπεται. λυγροὶ δὲ
 ἀρύμνηδεν ὄρουσι, ὡς δεχρὸς πόντος χρόνον
 ἀλόχους τε, καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσκητοι,
 οἱ τῷ δ' αἰετράτευται Ἕλληνες πόλιν.
 ἐγὼ δὲ (νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεῶν
 Ἡρας, Ἀθάνης δ', αἷ τι μεξέλλον φρύγας)
 λείπω τὸ κληνὸν Ἴλιον, βαμύεις τ' ἐμοίς.

- » Ερημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
 » Νοσφίτῃ τῷ θεῶν, οὐδ' ἐτιμᾶσθαι θέλει.

Α. β'.

πολλοὺς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πολλοῖς δὲ κακυτοῖσιν ἀχμαλῶτίδων,
 βοᾷ σχάμανδρος, δεσπότης κληροδύων.
 καὶ τὰς μὲν ἀρκάς, τὰς δὲ Ἰευσάλους λεῶς
 ἄλλῃχ' Αθιάων δὲ Οητεῖδαι πόμοι
 ὅσαι δ' ἄκκληροι Τρωάδων, ὑπὸ σέλαις
 ταῖσδ' ἔσι, τοῖς πρώτοισιν ἔξηρηκνέαι
 στρατῷ. σὺν αὐταῖς ἡ λάρχαινα τιωδαρίς
 Ελένη, κομιθεῖσ' ἀχμαλώτος ἐνδίκως.
 τίωδ' ἀθλίαν, τίωδ' εἴ τις εἰθρᾶν δέλει,
 πάρεςιν Εχάβη, κειώρη πυλῶν πάρος.
 δακρυχέεσσα πολλά καὶ πολλῶν ὑπερ.
 ἢ παῖς μὲν ἀμφὶ μνήμ' Αχιλλείῳ τάφῳ,
 οἰκτρὰ τέθνηκε πλημόνως Πολυξένη.
 φρεσὶς δὲ Πρίαμος, καὶ τέκν'. ἦν δὲ πάροιθεν
 μεθῆκ' Απόλλων δρομάδα Κασάνδραν, ἀναξ,
 τὸ τῷ δεῦ παραλιπῶν τότε εὐσεβέες,
 γαμῆ βιάως σκότιον Αἰγυμίων λῆχος.
 ἀλλ' ὥ ποτ' εὐτυχέσσα χαῖρέ μοι πόλις.
 ξερόν τε πύργωμ', εἴ σε μὴ διώλεσεν
 Παλλὰς Διὸς παῖς, ἥδ' ἂν ἐν βάθροισι ἔτι.
 ἔξεσι τ' γένει μὲν ἀγχιεον παῖδες,
 μέγαν τε δαίμον', ἐν θεοῖς τε λίμιον,
 λύσασαν ἔχθραν τ' πάρος, προσενέπης;
 ἔξεσιν. Αἰ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλία.
 ἄδῃ Ἀναοῦ Ἀθανά, φίλτρον οὐ μικρὸν φρενῶν.
 ἔπηνες ὀργὰς ἡπίεες. φέρω δὲ σοι
 κοινὸς ἐμαυτῇ τ' εἰς μέθην λόγους, ἀναξ.
 πο μὲν ἐν δέων ἱερῶν, κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος,
 ἢ Ζηνός, ἢ καὶ δαμόνων τινός πάρα,
 ἄδῃ βουχ, ἀλλὰ Τροίας οὐνεκ' ἐνθα βαίνομεν,
 πρὸς σὺν ἀφίγμαι δυνάμιν, ὥς κοινὸν λάβω.

ΤΡΟΑΔΕΣ.

- πο ἦπου δὴ ἔχθραν τ' πρὶν ἐκβαλεῖσθαι νῦν,
εἰς οἶκλον ἦλθες πυρὶ κρατὶ Τρωάδ' ἡς;
ἀδὴ ἐκῆϊσε παρ' ὧτ' ἀνελθε. κοινώσῃ λόγους,
καὶ συμπονήσεις, ἀν' ἐγὼ πράξω δέλω;
πο μάλιστ' ἀτάρ δὴ καὶ τὸ σὸν δέλω μαζῖν,
πότερον Ἀχαιῶν εὖνεκ' ἦλθες, ἢ φρυγῶν.
ἀδὴ τίς μιν πρὶν ἐχθροὺς Τρώας εὐφραναὶ δέλω,
εὐραῖω δ' Ἀχαιῶν νόσον ἐμβαλεῖν πικρόν.
πο τίδ' ὦδε παθεῖς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους ῥόπους,
μῖσος τε λίαν, καὶ φιλεῖς, δὴ ἂν τύχη;
ἀδὴ οὐκ οἶδ' ὕβριδιῆσαι με, καὶ ναοὺς ἑμούς;
πο εἶδ' ὡς ἰκ' Αἴας εἶλκε Κατάνδραν βία.
ἀδὴ κούδ' ἐν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν, οὐδ' ἦκουσ' ὕπο.
πο καὶ μὲν ἔπερταν τ' Ἴλιον ὧσ' ὧσ' ὀδύνη.
ἀδὴ τοι γὰρ σφ' ἐσὶν ἔτι βούλομαι δρᾶσαι χαλεπῶς.
πο ἔτοιμ' ἂν βούλῃ τάπ' ἐμῷ δράσεις δὲ τί;
ἀδὴ δύσνοσον αὐτοῖς νόσον ἐμβαλεῖν δέλω
πο ἐν γῇ μλύουσιν, ἢ χαρ' ἄλμυραν ἄλα;
ἀδὴ ὅταν πρὸς οἶκους ναυτολῶσ' ἀπ' Ἰλίου,
καὶ Ζεὺς μιν ὁμῆρον καὶ χέλαζαν ἄσπετον
πέμψῃ, γνοφώδῃ τ' ἀθήρεος φυσήματα,
ἔμοι δὲ δώσῃ φησὶ παῖρ κεραύνιον,
βάλλουν Ἀχαιοὺς, νῆας τε πιμπράναι πυρὶ.
σύ δ' αὐτὸ σὸν παράσχεις. Αἰγῆον πόρον
τειχυμίας βρέμοντα, καὶ δῖνας ἁλός.
πληθὺν δ' ἐνεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
ὥς ἂν τοιοῦτόν τ' ἄμ' ἀνὰ κτορ' εὐσεβῆιν
εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ, θεοὺς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.
πο ἔσαι τάδ' ἢ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
δεῖται. ταράξω πέλαγος Αἰγῆας ἁλός.
ἀκλιὰ δ' ἐμὴ Μυκόνου, Δήλιοί τε χοιράδες,

Α. γ'.

Σκῦρος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Σχῆρος τε. Λῆμνος δ', αἱ Καφῆρειοί τ' ἄκρα,
 πολλῶν θανόντων σώμαδ' ἐξέσι νεκρῶν.
 ἀλλ' ἔρπ' Ολυμπον, καὶ κεραυνίδες βολαί
 λαβύσα παῖδες ἐκ χειρῶν, καρὰ δόκα,
 ὅταν εἰσάτευμ' Ἀργείων θύῃ καί λωε.
 „ Μῶρος δὲ, δνητῆρ' ὅστις ἐκπορθῇ πόλεις,
 „ Ναούς τε, τύμβους τ' ἱερὰ τῆν' κεκμηκότων.
 „ Εὐρημία δ' οὐς, αὐτὴς ὤλεθ' ὕσερον.
 χο ἄνα δυσδάμων, πῶδ' ὅθεν κεφαλῶν
 ἐπάειρε δέριον. Οὐδέ τι Τροία
 τάδε, καὶ βασιλεῖς ἐσθλὴν Τροίαν.
 μεταβαλλομένη δάμονος, ἀνέχε.
 „ πλεῖστα τὰ πορθμὸν, πλεῖστα δ' αἵματα,
 „ μὴ δὲ προσίσῃ παῖσαν βίοντα,
 „ πρὸς κύμα πλέεσσα τύχαισιν.
 ἐχά. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.
 τί γὰρ οὐ πᾶρα μοι μελέα σενάχην,
 ἧ παῖδες ἔρρει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις,
 ὅ πολλὸς ὄγκος συσελλομένηων
 προγόνων, ὡς οὐδ' ἐν ἡδ' ἄρα.
 τί με χρή σιγαῖ; τί δὲ μὴ σιγαῖ;
 τί δὲ θρῆνησσαι; δύσλως ἐγὼ τ' βαρυδάμονος;
 ἄρθρων κλίσιος, ὅς δι' ἀκαμά,
 νυνὶ τ' ἐν σέρνοις λείψοιτι ταυῖς.
 οἱ μοι κεφαλῆς, οἱ μοι κροτάφων,
 πλευρῶν δ' ὡς μοι πῶτος εἰλίζαι,
 καὶ διαδύναται νῶτον, ἀκακῶν
 τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων,
 ἔπι τοῖς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχους.
 μῦσα δέχ' αὐτὴ τοῖς δυσλῶοις,
 ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.

παῖρας

ΤΡΩΑΔΕΣ.

πρῶτα ναῶν ὤκειαι,
 Ἴλιον ἱερὰν, αἴ κ' ὤπας
 δι' ἅλα πορφυροειδέα, καὶ
 λιμνῶας Ἑλλάδος εὐόρμους
 αὐλῶν παλαιῇ συγνῶ,
 συρίγγων τ' εὐφρόνων φωνῶ
 βαίνουσα, πλεκτὰν Αἰγυπία
 παυδείαν δ' ἐρητήταδε.
 αἴ, αἴ. Τροίης ἐν κόλποις, -
 -τὰν Μενελάου μετανεισόμεναι
 συγνῶν ἄλοχον, Κλέωρι λάβαν,
 ὧ τ' Εὐρώτα δύσκληαν, ἀσφάζει μὲν
 τ' πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων,
 Πρίαμον, ἐμέ τε μέλειαν Ἑκάβην
 ἐς ταύθ' ἔξωκ' ἄταν.
 ὦ μοι δάκρυς, οὗς δάσας,
 σκίλλας, ἔφεδρος ἀγαμεμνονείας.
 δούλα δ' ἄγομαι γράυς δ' οἰκῶν
 κερὰ ξυρηκεῖ πωνήρη
 κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκῶς.
 ἀλλ' ὦ τῇ χαλκευγέων Τρώων
 ἄλοχοι μέλειαι, καὶ κῆραι, καὶ δύσθυμοι,
 τύφεται Ἴλιον. ἀάζω μιν.
 μάτηρ δ' ὥς τις πῆλυοῖς κλαγγὰν
 ὄρνισιν ὅπως δ' ἐάρξω γὰρ
 μολπᾶν, οὐ τὰν αὐλᾶν, οἶαν ποτὲ δὴ
 σκῆπτρῳ Πριάμω διερρδομῶα
 πρὸς ἀρχεχόρῳ πληγῶς φρυγίας
 εὐκόμποις δ' ἤρχον θεούς.
 Εὐχάβη, τί θροεῖς; τί θροεῖς; τί δὲ θεύσας;
 διαγὰρ μελᾶθραν, τοῖς, οὗς οἰκίτῃ,

χο

Α. δ'.

δικα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- διὰ δὲ σέρνων, φόβος αἴσῃ
 Τρωάσιν, αἳ τῷ δ' οἰκων εἴσω
 δ' ὀλέαν ἀιάζουσιν.
 ἐχά ὦ τέκν', Αργείων πρὸς ναῦς ἦ
 δὴ κινεῖται κωπῆρης χεῖρ.
 δι' γὰρ πλάμων, τί δέλυσ'; ἦπερ δὴ με τάλαίηναν
 ναυοδλώσουσι παζώας ἀπὸ γᾶς;
 χο ὅκ οἶδ' ἐχάζω δ' ἄταν.
 ἰὼ, ἰὼ. μέλειαι μόχθων ἐπακ' ὀσόμεδα.
 Τρωάδες ἔξω κομίσασθ' οἰκων.
 σέλυσθ' Αργεῖοι νόσον.
 ἐχά εἰ, μὴ νῦν μοι ἰὰν βακχεύσαν
 Κατάνδραν πέμψασθ' ἔξω,
 ἀσχυρῶν Αργεῖοι τιμηνάδ' ἐπ' ἄλγεσι δ' ἄλ-
 ἰὼ. Τροία ῥοία δύσαν, ἑρρεῖς. (γυνὴ ὦ.
 δύσανοι δ' οἱ σὲ λιπόντες,
 καὶ ζῶντες καὶ θμαθέντες.
 χο εἰ μοι τρομερὰ σκλήρας ἔλιπον
 τάσδ' Αἰγυμῆμονος, ἐπακουθμῆρα
 βασιλῆα σέθεν, μὴ με κλείνῃν
 δόξ' Αργείων κῆται μελέων.
 ἦ χαλὰ πρύμνας ἤδη νᾶυϊα
 σέλονται κινεῖν κώπας.
 ἐχά ὦ τέκνον, ὀρθρέουσας ψυχὰς
 ἐκπληχθεῖς ἡλθον φρίκα.
 ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ,
 ὦ, πρόσκειμαι δούλα πλάμων.
 χο ἐγὺς που κῆσαι κλήρου. Εχά. ἰὼ, ἰὼ.
 χο τίς μ' Αργείων; ἦ φθιωτᾶν,
 ἦ νησαῖαν ἔξῃ χῶραν
 δύσανοι πόρρω Τροίας. φεῦ, φεῦ.

ΤΡΩΑΕΪΣ.

ἐχθρὶ τῷ, δ' ἂν πλάμῳ, πῦρ πῦρ γαίης
 δ' ὑλίσσω γῆρας, ὡς κηφίῳ, ἂν
 δ' ἐλαίᾳ νεκρῷ μορφῇ,
 νεκρῶν ἀμύμῳ ἀπαρὰ παρθένους,
 ἢ παῖδων ἱερῆσθαι,
 ἀρχαγούς ἔχον τιμᾶς.

χο αἶ, αἶ. ποίοισιν δ' οἴκτοισ
 τὰν σὰν λύμαν θ' ἐλπίσσης;

ἐχθρὶ οὐκ ἰδούοις ἰσοῖς κερκίδᾳ
 δ' ἐνέουσ' ἀλκιάζω,
 ἦτα τοι τεκνέων σώματα λεύσσω,
 ἦτα τοι μόχθους ἐξω κρείουσας,
 ἢ λέκτροις πλατύνω Ἑλλάνων.
 ἔρρηκνύξ αὐτὰ, καὶ δαίμων,
 ἢ παρῆλθας ὑδρευθῆναι,
 πρόσωτος οἴκῳ
 τῷ σμενῶν ὑδάτων ἱσομα.

χο τὰν κληνὰν εἴθ' ἐλθοιμὲν
 Θησέως ἐυδαίμονα χώραν.

ἐχθρὶ μὴδ' ἐν δίνᾳ γ' Εὐρώτα
 τὰν ἐχθίσαν Διράπταν Ἑλένας,
 ἐνδ' αὐτάσῃ Μενέλα δούλαν,
 ὅτ' αἶς Τροίας πορθηῖ.
 τὰν Πύρῃ σμενῶν χώραν,
 κρηπὶδ' ὀλύμπῃ χαλκίαν
 ἔλβον βρίθην φάμαν ἥκῃ-
 σ' ἐυδαλεῖ τ' ἐυχρηπία.
 τὰ δὲ δεύτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
 Θησέως ζαθέαν χώραν,
 καὶ τὰν ἀγναίαν Ἡφαίσθ
 ροινίχας ἀνιέρη χώραν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Σικελῶν ὀρέων ματέρ' ἀκούω
 κηρύσσειναι, σεφάνοιςτ' ἀρετάς,
 τὰν τ' ἀγχιστεύσαν γαῖν
 Ἰονίῳ νῆπιαι πόλιν,
 αἶν ὑδράινῃ καλλιστεύων
 ὁ ξανθὸν χαίταν πυρσεύων
 Κράνθις, ζαθέας πηγαῖσι ῥέφων.
 ἔυανδρόν τ' ὀλβίζων γαῖν.
 χο καὶ μὲν Δαναῶν ὁδ' ἀπὸ στρατιᾶς
 κῆρυξ, νεοχμῶν μύθων ταμίης,
 δ'ξανύων.
 δ'ἔλαμ γὰρ δὴ
 χθονὸς ἡδὴ.
 ταλ Ἐκάβη, πυκνὰς γὰρ διῶδ' αὖ εἰς Τροίαν ὁδὸς
 ἐλθέναι, κῆρυξ δ' Ἀχαϊκῶν στρατῶ.
 ἔγνωσμένως δ' ἐκείναι παροῖθε σοι, γυνῆαι,
 Ταλθύβιος ἦκω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.
 ἐχθ' τόδε ἰδὲ φίλας Τρωάδες, ὁ φόβος ἦν μοι πάλα.
 ταλ ἡδὴ κεκλήρωδ', εἰ τόδ' ἦν ἡμῖν φόβος.
 ἐχθ' αἶ, αἶ. τίνα γ' ἢ Θεσσαλίας πόλιν, ἢ φθι-
 ἀδως εἶπας γ' ἢ Καδμείας χθονός;
 ταλ χετ' ἄνδρ, ἐχθ' ἔση, κόρυς ὄμβ' λελόγητε.
 ἐχθ' τίς ἄρα, τίς ἔλαχον; τίνα πώτμος εὐτυχής,
 τῇ Ἰλιάδων μῦθῃ;
 ταλ οἶδ'. ἀλλ' ἔχασα πωλυθαῖ' εἰς, μὴ πάντ' ὄμβ'.
 ἐχθ' τοῦ μὲν δ' εἰς τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος,
 ἔννεπε, πάμονα Κασάνδραν;
 ταλ δ' ἀρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἀναξ.
 ἐχθ' ἢ τᾷ λακεδαίμονι νύμφα δούλαν;
 ἰώ μοι μοι.
 ταλ οὐκ, ἀλλὰ λείψω σκότια γυμφευτήρια.

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ἔχθ' ἢ τὰν φοῖβ' παρθένον, ἃ γέρας' ὁ χρυθόμας
δῶκεν, ἄλεκτρον ζωάν;

ταλ' ἔρως ἐτόξευσ' αὐτ' ἐνθέου κόρης.

ἔχθ' ῥίπτε τέκνον ζαθέοις
κληῖδας, καὶ πό' χρόδς ἐν-
δυτῶν σεφείων ἱεροῖς σολμοῖς.

ταλ' οὐ γὰρ μέγ' οὐτὴ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;

ἔχθ' τί δ' ἐνεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν
ἐλάθετε; τέκος παῖς μοι;

ταλ' Πολυξένῳ ἐλεξας, ἢ τιν' ἰσορῆς;

ἔχθ' ταύταν, καὶ πάλος ἐξευξεν;

ταλ' τύμβω τέτακται προσωποῖν Ἀχιλλέως.

ἔχθ' ὦ μοι ἐγὼ, τάφω προσωποῖον ἐτεκόμαν;
ἀτὰρ τις ὅδ' ἦν νόμος, ἢ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;

ταλ' εὐδαμόνιζε παῖδα σὺν ἔχει χαλῶς.

ἔχθ' τί τόδ' ἔλακτο; ἄρά μοι ἀέλιον λένουσι;

ταλ' ἔχθ' πτόμος νιν, ὥς' ἀπηλλάχθαι κακῶν.

ἔχθ' τί δ' ἢ τῷ χαλκεομίτορος
Ἐκτορος δάμαρ Ἀνδρομάχη τάλανα,
τίν' ἔχει τύχαν;

ταλ' καὶ τίνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς Ἰθάκην.

ἔχθ' ἐγὼ δέ, ὦ, προσωποῖος, ἀφροίτοδάμονος
χερὶ δευρομῆνα βάκτρον
γεραῖω χάρα;

ταλ' Ἰθάκης Οδυσσεύς ἔλαχ' ἀναξ δούλῳ ἔχειν.

ἔχθ' εἰ, ἄρα σε κρατὰ κούριμον,
ἔλκ' ὀνύχεσι δίπληχον παρσάν.
ἰὼ μοι μοι, μυσταρῶν, δολίῳ τε λείλογχα
φατὴ δουλέυσιν
πολεμίῳ, δίκας

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

παρὰ νόμον δ' ἀκρί.

ὅς πάντα τὰ κείν' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὐθις ἐ-
κείσε, διπύχῳ γλώσσῃ.

ἂ φίλα τὰ πρότερα φίλα

τιθέμενος πάντων.

γοῶ δ' ὧ Τρωάδες με.

βέβαχα δύσσοπτος. οἴχομαι

ἂ τάλαν', ἂ δυσυχεστάτῃ προσέπεσα κλήρῳ.

τοῦ μὲν σὸν οἶδα, πότνα. τὰς δ' ἐμὰς τύχας
χρὸ πῆς ἄρ' Ἀχαιῶν, ἢ πῆς Ἑλλήνων ἐχθρῶ;

ταλ' ἴτ'. ἐκκομίζῃν δεῦρο Κασσάνδραν χρεῖων,

ὅθ' ἐν τάχιστα δμῶϊς, ὥς στρατηλάτῃ

εἰς χεῖρα δούς νιν. ἔτα ἴας εἰλεγμένους,

καὶ τοῖσιν ἄλλοις ἀχμαλώτιδας λέγω.

ἔα, τί πεύκης ἐνδὸν αἰθεται σέλας;

πιμπρᾶσιν, ἢ τί δρῶσι, Τρωάδες μυχοῦς;

ὅς δ' ἀγέσθαι τ' δε μέλλουσαι χυθούσας,

πρὸς Ἀργος, αὐτῶν τ' ἐκκυρῶσι σώματα

ἀνείν θέλουσας; χάριτα τοῦ λευτέρου

ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακῶ.

ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τ' ταῖς δε πρόσφορον,

ἐχθρόν δ' ἀχαιοῖς, εἰς ἐμ' ἀτίαν βάλῃ.

ἐχθρ' οὐκ ἔστιν. οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ πᾶς ἐμὴ

μαινὰς θοάξῃ δεῦρο Κασσάνδρα δρόμῳ.

χα ἀνεχε. παρέχε φῶς.

φέρω, σέβω, φλέγω.

λαμπάσι τόδ' ἱερὸν.

ὧ ὕμνῳ αἰ ἀναξ,

ἰδὲν, ἰδὲν. μακάριος ὁ γαμῆτας,

μακαρία δ' ἐγὼ καὶ Ἀργος ἐγαμυμένους.

ὕμνῳ, ὕμνῳ αἰ ἀναξ.

ΤΡΩΛΔΕΣ.

ἐπεὶ σὺ-μᾶτερ, ὅππ' δάκρυσι, καὶ
 γόοισι τ' θανόντα
 παλῆρα, παλῆρα τε
 φίλαν καταστίνυσ' ἔχρης,
 ἐγὼ δ' ὅππ' γάμοις ἑμοῖς
 ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
 εἰς αὐγάν, εἰς αἴγλαν.
 ὦ ὑμῶν αἰετοὶ παρθένων ὅππ' λείκῃσι
 διδύσ', ὦ Εἰχάρτα φάγες.
 παρθένων ὅππ' λείκῃσι, ἃ νόμος ἔχει
 πᾶλλε πόδ' ἀθήριον.
 ἀναγε χορὸν, εὐαῖ, εὐοῖ,
 ὡς ὅππ' παρὸς ἐμὴ μαχαριώταται τύχαι
 ὁ χορὸς ὁσῖος. ἄγε σὺ φοῖβε τιμῷ
 χεῖρά σου ἐν δάφναις
 αἰνέκτορον δυηπολῶ.
 ὕμνῳ, ὦ ὕμνῳ, ὕμνῳ.
 χόρευε, μᾶτερ. χόρευ. ἀναγε πόδα σὺν.
 ἔλυσσε τάδ' ἐκῆσσι μετ' ἐμείθεν ποδῶν,
 φέρυσσα φιλάταται βάσιν.
 βοᾶσα τ' εὐ τ' ὑμῶν αἶνον, ὦ
 μακαρίαις ἀοιδαῖς,
 ἰαχῇς τε νύμφαν.
 ἴτ' ὦ χαλλίπεπλοι φρυγῶν
 κόρα. μέλπειτ' ἐμὸν γάμον,
 τ' πεπρωμένον εὐνᾶ, πόσιν ἐμείθεν.
 χο βασιλεία, βαχχεύσσαν οὐ λήψῃ κόρην,
 μὴ κῆφον αἶρη βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν.
 ἔχθ' Ἡφαιστε, δαδ' ὅχῃς κλυτὴν ἐν γάμοις βροτῶν.
 ἀτὰρ τικράν γε τίλῃδ' ἀναθύσῃς φλόγα,
 ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἱ μοι τέκνον,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥς οὐχ ὑπ' ἀχμῆς, οὐδ' ὑπ' ἀργεῖς δορός,
γάμους γαμῖσθαι τοὺς δ' ἐδόξαζον ποτέ.
παράδος ἐμοὶ φῶς. οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορῆς
μαρνάς δοάζουσ', οὐδέ σ' αἱ τύχαι τέκνον
ἔσωφρονήχασιν, ἀλλ' ἔτ' ἐν ταυτῷ μῦθος.
ἔσφερετε πένυχας, δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τ' δὲ μέλεσι Τρῳάδες γαμηλίοις.
μαῖτερ, πύπριζε κράτ' ἐμόν· νικηφόρον,
καὶ χαίρε, τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
καὶ πέμπετε· κἂν μὴ τὰ μά σοι πρόθυμά γ' ἦ,
ἔθελον βιάωμαι. οὐ γὰρ, ὅτι Λοξίας.
Ελένης γαμῖ με δυσυχέστερον γάμον,
ὃ τῇ Λαχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ.
πτενῶ γὰρ αὐτ', κἂν τιπορθήσω δόμους,
πωινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβῶσ' ἐμῆ.
ἀλλὰ τ' ἐάτω. πέλεκιν οὐχ ὑμνήσομαι,
ὃς εἰς βράχην τ' ἐμόν εἰσι, χ' ἀτέρων.
μηροκλόνες τ' ἀγῶνας δὺς οὐ μοὶ γάμοι
δῆσυσιν, οἴκων τ' Ἀχαιῶν ἀνάστασιν.
πῶλιν τε δέξω τίμωδε μαχαριωτέραν,
ἢ τὴν Λαχαιῶν, σὴ θύμαι βακχευμάτων,
οἱ δ' αὖ μίαν γυναικά, καὶ μίαν πῶλιν
διηρῶντες Ελένῃ, μυρίους ἀπώλεσαν.
ὃ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὑπερ,
τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
τέκνων ἀδελφῶν δόους γυναικὸς οὐνεχα.
καὶ τᾶνδ' ἐκούσης, κού βία λελησμένῃς.
ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρείοις,
ἔθνησκον, οὐ γῆς ὄρι' ἀποσερόμενοι,
οὐδ' ὑψιπύργου παρὶδός. εὖς δ' Ἀρης ἔλοι,
οὐ πᾶδες ἔδον, οὐ δάμαρτες ἐν χερσίν,

πᾶσι τοῖς

ΤΡΟΙΑΔΕΣ.

- πέπλοις στυγερὰ λησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
 κέενται. τὰ δ' οἶκοι, τίς δ' ὅμοι' ἐγίνετο.
 χῆρά τ' ἔθνησπον. οἷδ' ἀπαιδες ἐν δόμοις,
 ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες. οὐδ' ἐπὶ τάφοις
 ἔειδ' ὅσις αὐτῇ ἄμμα γῇ δωρήσεται,
 ἢ τῷ δ' ἐπαίνου τ' ἐράτευμ' ἐπάξιον.
- » Σιγᾶν ἄμεινον τὰσχρά μὴ δὲ μῦσα μοι
 » Γένοιτ' ἀοιδός, ἢ τις ὑμνήσει χαχά.
 Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν τὸ χάλισον κλέος,
 ὑπὲρ παύρας ἔθνησπον. οὐς δ' ἔλοι. δόρυ,
 νεκροί γ' ἐς οἶκοις φερόμενοι φίλων ὑπο,
 ἐν γῇ παύρα περιβολὰς ἔιχον χθονός.
 χερσὶν περισάλέντες, ὧν ἐχέω ὑπο.
 ὅθι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ φρυγῶν,
 αἰὲ κατ' ἡμαρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
 ἔκοιτο Ἀχαιοῖς, ὧν ἀπῆσαν ἡδονά.
 τὰ δ' Ἐκτορός θιλύπρ', ἀκούθην ὡς ἐχθ.
 δόξας ἀνὴρ ἄριστος, αἶχται θανῶν.
 καὶ τῷ τ' Ἀχαιῶν ἱξίς δ' ἐξεργάζεται.
 εἶδ' ἦσαν οἶκοι, χρηστὸς ὧν, ἐλάνθανεν.
 Πάρις δ' ἐγίμε τ' Διός. γήμας δὲ μὴ,
 σιγώμενον τὸ κῆδος ἔιχεν ἐν δόμοις.
- » φεύγην μὲν οὐκ ἔχρη πόλεμον, ὅσις ἔυφρονεῖ.
 » Εἶδ' εἰς τόδ' ἔλθοι, σέφανος οὐκ ἀσχερὸς πῶλα,
 » Καλῶς ὀλέσθαι. μὴ καλῶς δὲ, δυσκλεῖς.
 ὧν οὐνεκ' οὐκ ἔχρη μήτερ σὺν κτεῖραιν σε γῶν,
 ἢ τὰ μὲν λέχθαι. τὸς γὰρ ἐχθίοις ἐμοί,
 καὶ θι, γάμοισι τοῖς ἐμοῖς, διαφθερῶ.
- χο ὡς ἡδ' ὡς κακοῖσιν οἰκείοις γέλας,
 μέλπε δ' ἄ μέλπουσ', οὐ σαφὴ δέειξ' ἴσως.
- ταλ εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων δ' ἐβάρχευσε φρένας,
 οὐκοῦν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δουκου ἀμιδι τῆς ἐμῆς στρατηλάτας
 τῶνδε φήμας ἔξεπεμπες ἀνχθονός.
 „ ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκίμασιν σοφά,
 „ οὐδ' ἐν τι κρείσσω τῇ τ' μηδ' ἐν ἡν ἄρα.
 ὁ γὰρ μέγιστος τῇ Πανελλήνων ἀναξ
 Ἀξέως φίλος παῖς, τ' δ' ἔρωτ' ἑξαίρετον
 μαγνὰδος ὑπέστη καὶ πένης μ' εἰ μ' ἐγὼ,
 ἀτὰρ λῆχος γε τ' δ' ἂν οἶκ' οὐκτησάμην.
 καὶ σοὶ μὲν, οὐ γὰρ ἀρτίως ἔχεις φρένας,
 ἀργεῖ' ὀνειδῆ καὶ φρυγῶν ἐπαγνέσεις,
 ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι. ἔπευ δέ μοι
 παρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα δ' στρατηλάτῃ.
 σὺ δ' ἰωίχ' ἂν σε Λαρτίῃ χρηῖσαι τόκος,
 ἄγῃ φέρεσθαι σὺ φρονος δ' ἔστη λάβρις
 γυναικὸς, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.
 κα. ἡ δ' αἰνὸς ὁ λάβρις, τί ποτ' ἔχουσι τδονομα
 κήρυκας ἐν ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς,
 οἱ περὶ τυραννίδος καὶ πόλεως ὑπὸ κρήτει.
 σὺ τ' ἐμὲ φῆς μητέρ' εἰς Οδυσσεύς
 ἥξῃν μέλαθρα. πῦρ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
 οἱ φασιν αὐτῷ εἰς ἐμ' ἡρμῶν ἐμὲ μύθοι,
 αὐτῷ δαμνέσθαι, τᾶλλα δ' οἶκ' ὀνείδω.
 δύσσωμος, οἶκ' οἶδ' οἶάνιν μὲν παθῆναι.
 ὥς χρυσὸς αὐτῷ τὰ μὰ καὶ φρυγῶν χαχῆ
 δόξῃ ποτ' εἶναι, δέκα γὰρ ἀντήσας ἔτη
 παρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἔξεται μόνος πᾶσα.
 εὐδὴ σενὸν δίαυλον ὥκισαι πέρας,
 δὴν ἡ χάρυς δὲ, ὥς μετ' ἑσπεροφθάτης
 Κύκλωψ, λίγυσις δ' ἡ συὼν μορφάδρια
 Κίρκη. θαλάσσης δ' ἄλμυρὰ ναυάγια,
 λωτῆτ' ἔρωτες, ἡλίου δ' ἀγναὶ βόες,

ΤΡΩΛΔΕΣ.

αἱ σάρκα φωνήσαν ἥσυσιν ποτέ,
 πικρὰν Οδυσσεὶ γῆριω. ὥς δ' ἠσιώμεν,
 ζῶν εἶσ' ἐς ἄδ' αὖ, κακφυγὰν λίμνης ὕδωρ,
 χάκ' ἐν δόμοισι μυρὶ' εὐρήσει μολών.
 ἀλλὰ γὰρ τί τ' οἷς Οδυσσεύς θ' ἀκοντίζω πόνους;
 εἴη, ὅπως τάχιστα ἐς ἄδ' αὖ νυμφίω γημώμεθα.
 ἢ χακὸς χακῶ; ταφήσῃ νυκτὸς, σὸκ' ἐν ἡμέρᾳ,
 ὧδ' οὐκ ὦν π' σεμνὸν παρὰ τῆς Δαναϊδῶν στρατηλάτα,
 καμέλοι νεκρὸν φάραγες, γυμναὶ θ' ἐκβεβλημῶν
 ὕδατι χειμάρρῳ ῥέεσσαι νυμφίᾳ πέλας τάφου,
 θηρσὶ δ' ὥσπερ δάσασθαι τ' Ἀπόλλωνος λαΐν.
 ὧ εἴη τῷ φιλτάτῃ μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὐστα.
 χαίρει'. σκῆλλοιφ' ἐοριὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην
 εἴτ' ἀπ' ἐμῷ χρωτὶς πααραγμοῖς, ὥς εἴτ' οὐσ' ἀγνῇ

χρῶα.

θῶ δ' οὐαῖς αὐραῖς φέρεσθαι Θι. ἰάδ' ὧ μαντεῖ' ἀναξ.
 πῦσχάφος τ' τῷ στρατηγῷ; ποῖ ποτ' ἐμβάινην με
 χρή;

οὐκέτ', ἀνφθαλοῖς ἀν, αὐραν ἰεῖοις χερσὶν οὐκ ὦν,
 ὥς μίαν τριῶν ἐριννυῖ τ' δὲ μ' ἔξαιον χθονός.
 χαίρει μοι μήτηρ. δακρύσσης μηδ' ἐν ὧ φίλῃ πατρὶς,
 οἶτε γῆς ἐνερθ' ἀδελφοί, χ' ὧ τέκων ἡμᾶς παλῆρ,
 οὐ μακρὰν δ' ἐξεοδὲ μ'. ἤζω δ' ἐς νεκρὸς νικηφόρος,
 καὶ δόμους πέρσασ' Ἀΐδ' ὦν, ὧν ἀπώλωμεν ὕπο.

χο

Εὐχῆς γεραίᾳς φύλακες, οὐ δ' ἐδόρχατε
 δ' ἐσποιναν, ὥς ἀναυδὸς εἰς ἄδ' αὖ πινῆς;
 σὸκ' ἀντιλήψεσθ' ἢ μεθήσεσθ'; ὧ κακῶ,
 γυῶν πεσῶσαν αἶρε' ἐς ὀρθὸν πάλιν.
 ἐχά. εἰστέ μ', ὅλοι φίλα ἰα μετ' φίλ' ὧ κόρω,
 κῆιδαι πεσῶσαν. πτωμάτων γὰρ ἄξια
 πᾶσχω τε, καὶ πέπονθα, καὶ τι πᾶσσωμαι.

С. α'.

Ω θεοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

„ Ω θεοί. κακοὺς μὲ ἀναχαλῶ τίς συμμάχης,
 „ Ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκην θεοίς,
 „ Ὅταν τις ἡμῶν δυνεσχῇ λάβῃ ἰύχην.
 πρῶτον μὲ δῶ μοι τάχαθ' ἔξῃσαι φίλον.
 τοῖς γὰρ κακοῖσι, πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
 ἦ μὲν Ἰύρανοι, κείν' Ἰύραν' ἐγὼ μάλιστα.
 καὶ νῦν δ' ἀριστεύοντ' ἐγὼ νῦν τέκνα,
 σὺ δ' ἀρίστη μὲν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερίστες φρυγῶν.
 οὐδ' ὦας, οὐδ' ἐλλῶνις, οὐδὲ βάρβαρος
 γυνὴ τέκῃσα κομπάσειεν ἂν ποίε.
 καὶ κενά τ' εἶδον δορὶ πεσόντ' ἐλλῶνικῶ.
 τρεῖς τ' ἐτιμήθην ἰάσδε πρὸς Ἰύμβον νεκρῶν.
 καὶ τ' οὐδ' ἔργον Πριάμον, σὺ δ' ἄλλων πάρα
 κλύεσ' ἐκλαυσα, τοῖς δ' εἶδον ὀμμασιν
 αὐτὴ καλὰ σφαγὴν, ἐφ' ἐκίω παρὰ
 πόλιν θανάσαν. ἄς δ' ἐθρέφα παρθένους,
 εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἔξομαι.
 ἄλλοισι θρέψας, σὺ χερῶν ἀφθρέθῃς.
 καὶ τ' ἔξομαι ἐκείνων ἐλπίς, ὥς ἐφθίσεμαι,
 αὐτὴ τ' ἐκείνας οὐκέτ' ἐφθόμαί ποτε.
 τὸ λοιπὸν δὲ δριγκὸς ἀδελῶν κακῶν,
 δούλη γυνὴ γλαυκὴ εἰς δόμους ἀφίξομαι.
 αἶδ' ἔστι γῆρα ἰῶδε συμφορὰ ταῖα,
 τούτοις με παροδήσασιν, ἢ θυρῶν λάτρεν
 κληῖδας φυλάσσειν. τὸ τέκῃσαν Ἐκτορα,
 ἢ σίλοποιεῖν, καὶ πῶς κείνας ἐγὼ
 ῥυσσοῖσιν νῶτοις βασιλικῶν ἐκδεμνίων,
 ῥυχηρὰ περὶ ῥυχηρὸν εἰμὲν ἡ χροῖα
 τῶν πλεονεξισμῶν, ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἐχέειν.
 οἷ γὰρ τάλανα, διὰ γάμον μιᾶς ἑνῆς
 γυναικὸς, οἷον ἔτυχον, ὧν τετεύξομαι.

ΤΡΟΑΔΕΣ.

ὦ τέκνον, ὦ σύβακχε Κασάνδρα, θεοῖς
οἷας ἐλυσας συμφορᾷς ἄγνευμα σόν.
σύ τ' ὦ τάλανα πᾶσι ποί' εἰ Πολυξένη;
ὥς οὔτε μ' ἄρσιν οὔτε δίλεια σπορά,
πολλῶν γενουδῶν, τ' τάλαναν ὠφελεῖ.
πῆδῆτα μ' ὀρθοῦτ' ἐλπίδων ποίων ὑπο
ἄγειε τ' ἄβρὸν δῆ ποί' ὦ Τρεῖς πόδα.
νῦν δ' ὄνεια δούλον, σιβάδα πρὸς χαμαιπεῖῃ,
πέτρειά τε κρήδεμν', ὥς πεσῶσ' ἀποφθαῶ,

„ δακρύοις καλῶξανθέϊσα; Τῶν δ' εὐδαμόνων

„ μηδένα νομίζετ' εὐτυχῆν, πρὶν ἀνθάνῃ.

χο ἀμφὶ μοι Ἴλιον ὦ

Μῆτα, χαμνῶν ὕμνων

ἄεσον ὦ δακρύοις

ὦδ' ἂν ἐπιτήδον.

νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω,

τεμβαβάμονος ὥς ὑπ' ἀπλώης

Αργείων ὀλοίμαν

τάλανα δοριάλωτος.

ὅτ' ἐλιπον ἵππων, οὐραία

βρέμοντα, χρυσεοφάλαρον, ἔνοπλον

ὦ πύλαις Λαχαί,

ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς

Τρωάδος ἀπὸ πέδας σταθεῖς,

ἵτ' ὦ πεπαυμένοι πόων.

τῶδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον

Ἰλιάδι διογενεῖ κόρα.

πῆς οὐκ ἔβαν νεανίδων;

πῆς οὐ γερασὶς ἐκ δόμων;

κεχαρμένοι δ' ἀοιδᾶς,

δόλιον ἔσχον ἄταν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πᾶσα δὲ γέννα φρυγῆν
 πρὸς πύλας ὤρμαθι,
 πεύκα δ' οὐρέα
 ξεσδὸν λόχον Ἀργείων,
 καὶ δαρδανίαι ἄταν θεᾷ δώσων,
 χάριν ἄζυγος ἀμβράτα πώλῃ.
 κλωσθ' δ' ἀμφιβόλοι-
 σι λαίνοισι νεὼς αἶς,
 σκάφος κελαρνὸν εἰς ἔδρανα
 λαίνα, δάπεδά τε φόνια παρ' ἰδίῃ
 Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
 ἔπι δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ,
 νύχιον ὅππῃ κνέφας παρ' ἡν.
 λιβύς τε λωτὴς ἐκτύπει
 φρύγιά τε μέλαια παρ' ἵενοι
 δ' ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν.
 βῶν' τ' ἐμελπον ἔυφρον'· δὲ
 δόμοις τε παμφαῆς σέλας
 πυρὸς μέλαιναν αἴγλας
 ἔδωκεν παρ' ὕπνῳ.
 ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεσέραμ
 τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρ' ἰένον,
 Διὸς κόραν Ἀρτεμῖν
 ἐμελπόμαν χοροῖσι.
 Φονία δ' ἀνὰ πτόλιν
 βοὰ κατ' ἔχε περγάμων
 ἔδρας· βρέφη δὲ φίλια περὶ
 πέπλῳς ἔβαλε ματεῖ χθρας,
 ἐποημύας· λόχῳ
 δ' ἔξέβαινεν Ἀρης,
 κόρας ἔργα Παλλάδος.

σφαγαί

ΤΡΩΑΔΕΣ.

σφαγὰ δ' ἀμφὶ βωμοῖσι
 Φρυγῶν, ἐν τε δεμνίοις
 χαράτμος ἐρημῖα νεανίδων,
 σέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι κροτοῦσθαι,
 Φρυγῶν πατρίδι πένθη.
 χο Εἰς ἡλυσσας τῶνδ' Ἀνδρομήχην
 ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομένην.
 παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαζῶν ἐπέλα
 φίλος ἀστυάναξ Ἑκτορὸς ἴνις.
 ἐχθρὰ ποῖ ποτ' ἀπ' ὕλης νώτοις φέρη
 δύσανε γυνῆα, πάρεδρος χαλκίοιο.
 Ἑκτορὸς ὅπλοις, σκῦλοῖς τε Φρυγῶν
 δοριδιδράτοις.
 οἷσιν Ἀχιλλεύς παῖς φθιώτας,
 σέφει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;
 αὐτὰρ Ἀχαιοὶ δεσπότες μ' αἰγυρίῃ. Ἐκά. ἰὼ μοι μοι.
 αὐτὰρ πῶς αὖτ' ἐμὸν ξενάζεις, Ἐκά. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.
 αὐτὰρ τῶνδ' ἀλγέων. Ἐκά. ἰὼ Ζεῦ.
 ἀν καὶ συμφορᾶς. Ἐκά. τέκεα.
 ἀν πρὶν ποτ' ἦλθον.
 ἐχθρὰ βέβακεν ὄλεος, βέβακε Τροία. Ἀν. πῆμυν.
 ἐχθρὰ ἐμὸν τ' εὐγένεια πάδων. Ἀν. φεῦ, φεῦ.
 ἐχθρὰ Φεῦ δὴ τ' ἐμὸν. Ἀν. χαχῶν. Ἐκ. οἴκῳ γὰρ τύχαι.
 ἀν πόλεως. Ἐκ. αἶ καπνίζται. Ἀν. μόλοις ὧ πόσι μοι.
 ἐχθρὰ βοᾷς τ' παρ' αἶθρα παρ' ἐμὸν, ὦ μελῖα.
 ἀν σᾶς δάμαρτες ἄλχαρ. Ἐκ. σὺ τ' ὦ λῆμ' Ἀχαιῶν.
 τέκνων δὲ ποτ' ἀμὲν παρεσβυγινὲς Πρίαμι,
 κόμισαί μ' εἰς αἶδ' ἔχ. χο. οἶδε πόθοι μεγάλοι.
 ἐχθρὰ σχέπλια γὰρ δὲ πάσχοιμεν ἄλγη.
 χο οἴχοιμεν πόλεως, ὅτι δ' ἀλγεῖν ἄλγεα κῆται
 εὐφροσύνῃσι θεῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- δ δὲ σὸς γόνος ἔκφυγεν ἄδαν,
 ὃς λεχέων συγεῶν χάριν
 ὤλεσε πτέργμα
 Τροίας. αἰμαλίοντα δὲ δεῖ
 παρὰ Παλλάδι σῶμαλα νεκρῶν
 γυψὶ φέρειν τέταλα.
 ζυγά δ' ἤνυσε δούλια Τροία.
 ἔχθρ' ὦ πατρὶς, ὦ μελέα,
 χαλαίποδιόν σε δακρύω.
 χο νυῦ τέλος οἰκτρὸν ὄρξ.-
 ἔχθρ' καὶ γὰρ δόμον, ἐνδ' ἐλὼχέυθιν.
 χο ὦ τέκν', ἔρημος πόλις. ἅ μάτηρ
 ἀπολείπει' ὑμῶν.
 ἔχθρ' οἶος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη,
 δάκρυά τ' ἐκ δακρύων χαλαίβεται
 ἀμετέροισι δόμοις. ὀδανῶν δ' ὅπι-
 λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.
 χο ὥς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν,
 ὦν θρῦλῶν τ' ὀδυρμοὶ, Μῆσα δ' ἡ λύπας ἔχθρ'.
 ὦν ὦ μήτηρ ἀνδρὸς, ὃς ποτ' Ἀργείων δορὶ
 πλείυς διώλεσ' Ἐκτορος, τὰ δ' εἰθρᾶς;
 ἔχθρ' ὀρῶ τὰ τῶν θεῶν. ὥς τὰ μὲν πυργῶσ' ἄνω,
 τὰ μηδ' ἐν ὄντα. τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
 ὦν ἀγῶμεθα λεία σιῶν τέκνω. Τόδ' εὐγενὲς
 ὦν εἰς δ' ὅλον ἤκη, μεταβολὰς τσάσδ' ἔχον.
 ἔχθρ' Τό τ' ἀνάγκης, δεινόν. ἄρτι καὶ π' ἐμὲ
 βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βία.
 ὦν Φεῦ, φεῦ. ἄλλος τις Αἴας ὥς ἔοικε δεύτερος
 πατρὸς πέφνε σῆς. νοσήεις δὲ χ' ἄτερα.
 ἔχθρ' ὦν γ' οὐτε μέτρον, οὐτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι
 κακῶν. κακῶν γὰρ εἰς ἀμίλλαν ἔρχεται
 τέθνηκέ

ΤΡΩΛΔΕΣ.

- ἄν τέθνηκέ σοι πάϊς πρὸς τάφῳ Πολυξένη,
 σφαγῆς Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
 ἔχθ οἷ γὰρ τάλαινα. τὺτ' ἐκείνῳ μοι πάλα
 Ταλθύβιος ἀνιγμ' οὐ σαφῶς ἔπε σαφές.
 ἄν εἶδον νιν αὐτὴ καὶ ποδᾶσα τῆς δ' ὄχων,
 ἔκρυψα πέπλοις, καὶ πεχοφάμην νεκρόν.
 ἔχθ αἴ αἴ τέκνον, σῶν ἀνδρῶν προστραγμάτων.
 αἴ, αἴ, μάλ' αὖθις, ὥς κακῶς διόλλυσαι.
 ἄν δλωλεν, ὥς δλωλεν, ἀλλ' ὁμως ἐμῇ
 ζώσης γ' δλωλεν εὐτυχες ἐρῶ πάτμω.
 ἔχθ Οὐ ταυτ' ὦ πάτερ βλέπην, ᾧ κατθανεῖν.
 Τό μ' ἔγδ' οὐδέν, τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες.
 „ ἄκυσθ, ὥς θι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενί.
 ἄν Τό μὴ γειέσθαι, ᾧ θανεῖν ἴσον λέγω.
 „ Τῷ ζῶντι δὲ λυπρῶς, κρείσσον ὅτι κατθανεῖν.
 „ Αλγεί γδ' οὐδέν τῆς κακῶν ἡδονῆς.
 „ Οδ' εὐτυχίης εἰς τὸ δυσυχές πεσών,
 „ Ψυχῇ ἀλλᾶται τ' πάροιθ' εὐπραξίας.
 „ Κεῖνη δ' ὁμοίως ὥσπερ σῶκ' ἰδύσα φῶς,
 „ Τέθνηκε, κούδ' ἐν οἴδῃ, τῆς αὐτ' κακῶν.
 „ ἐγὼ δὲ τοξεύσασα, τ' εὐδοξίας
 λαχῶσα πλεῖον, τ' τύχης ἡμάρτανον.
 ἃ γδ' ἔγνων αἰσάφρον' ἔσθ' εὐρημένα,
 ταυτ' ἔξεμύχθουμι Ἐκτορος κατὰ ζήτας,
 πρῶτον μὲν ἔνθα κὰν προσῇ, κὰν μὴ προσῇ
 ψόγος γυναιξίν, αὐτὸ τῷτ' ἐφέλκεται
 κακῶς ἀκούειν, ἥ τις σῶκ' ἐνδον μένει.
 τούτῃ παρῆσα πόθον, ἔμμινον ἐν δόμοις,
 εἴσω τε μελάρων κομφάδιλαιων ἔπη
 σῶκ' εἰσεφρόνιμι. τὴ δὲ νοῦν διδάσκαλον
 οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν, ἔξήρχουμι ἐμοί.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

γλώσσης τε σιγῶν, ὁμμά δ' ἥσυχον πόσιν
 παρῆχον. ἥδη δ' ἄμεχρ' ὦν νικαῖ πότιν,
 κείνῳ τε νίκῳ, ὦν ἐχρ' ὦν παριέναι.
 καὶ τῇ δὲ κληδ' ὦν εἰς σράτευμ' ἀχαϊκόν
 ἔλθ' ὦν, ἀπώλεσέν μ'. ἐπεὶ γὰρ ἥρ' ἔβλεψεν,
 Αχιλλέως με παῖς ἐβλήθη λαβεῖν
 δάμαρτα. δαλ' ὦν δ' ἐν αὐθεν τῇ δέμοις.
 καὶ μὲν παρῶσας Ἐκτορος φίλον χάρα,
 παρὸς τ' παρόντα πόσιν ἀναπύξω φρένα,
 κακὰ φανῶμαι ὧν θανόντι. τόνδε δ' αὖ
 συγ' ὦν ἐμαυτ' δεσπότας μισήθωμαι.
 καὶ τοὶ λέγ' ὦν μὲν εὐφρόνη χαλᾷ
 τ' δυσμῶν γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος.
 „ Απέπυσ' αὐτῶν, ἥ τις ἀνδρα τ' πάρος
 „ Καίνοισι λείξοις ἀποβαλὼν, ἄλλον φιλεῖ.
 ἀλλ' οὐδ' ἐπ' ὦν, ἥ τις ἀνδρα ζυγῇ
 τ' σιωπαφείσης, ῥαδίως ἔλκει ζυγόν.
 καὶ τοὶ τ' θυριῶδες, ἀφθογόν τ' ἔφυ,
 ξυνέσθ' τ' ἀχρησον, τῇ φύσει τε λείπεται.
 σέ δ' ὧ φίλ' Ἐκτορ, εἶχον ἀνδρ' ἀρχ' ὦντά μοι,
 ξυνέσθ' τ' γένει, πλούτῳ τε, καὶ νδρεῖα μέγα.
 ἀκίρατον δ' ἐμὲν ὦν παρὸς λαβὼν δόμων,
 πρῶτος τ' παρθένον ἐξέυξω λέχος.
 καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σὺν, ναυδ' ὦν δ' ἐγὼ
 πρὸς Ἑλλάδ' ἀχμάλωτος εἰς δ' ὦν ζυγόν.
 ἄρ' οὐκ ἐλάσῃ τῇ ἐμ' ὦν ἐχθ' κακῶν
 Πολυξένης δ' ὦν, ἥν καταστίνης;
 „ Εμοὶ γὰρ οὐδ' ὦν πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
 „ Σιώνησιν ἐλπίς. οὐδ' ἐκλέπ' ὦν φρένας
 „ Πράξ' ὦν τι κεδνόν. ἥ δ' ὦν δ' ὦν, καὶ δοκῶν.
 „ εἰς ταυτ' ὦν συμφορᾶς, δρῶν ὦν δ'

Χο

τ' σὺν

ἥδ' ὅν, διδ' ἀσκήδ' μ' ἐνδα πημάτων κυρῶ.
 ἐχά αὐτὴ μὲ οὐ πω ναὸς εἰσέβλυ σκάφος,
 γραφὴ διδ' ἔσα, καὶ κλύσ' ὅππιστα μαι.
 » Νάυταις γὰρ ἦν μὲ μέτερος ἢ χειμῶν φέρειν,
 » Προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων.
 » Οὐδ' ἀνὰ πᾶσι ναὸς, ὅδ' ὅππ' ἀφ' ἑσιν βεβῶς,
 » Οὐδ' ἀνὰ πᾶσι ναὸς, ὅδ' ὅππ' ἀφ' ἑσιν βεβῶς,
 » Πολὺς ταράχθεις πόντος, ὅδ' ὅππ' ἀφ' ἑσιν βεβῶς,
 » Παρεῖσαν αὐτὴς κυμάτων δρομήμασιν.
 οὕτω δὲ καὶ γὰρ, πᾶσι ἔχουσι πῆμα ἅλα,
 ἀφρογῶς εἰμι, καὶ παρῆς, ἐὼ νόμα.
 νικᾷ γὰρ ὅδ' ὅππ' ἀφ' ἑσιν βεβῶς, κλύδων.
 ἀλλ' ὅφ' ἵλη πᾶσι, τὰς μὲ Ἐκτορος τύχας,
 ἔαθ' οὐ μὴ, δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σά.
 τίμα δὲ τ' παρόντα δεσπότην σέθεν,
 φίλον διδ' ἔσα δέλεαρ ἀνδρὶ σὼν βόπαι.
 καὶ δρᾶς τὰδ', εἰς τὸ κοινόν, εὐφρανεῖς φίλῃς,
 καὶ πᾶσι τόνδε παῖδα, ὅδ' ὅππ' ἀφ' ἑσιν βεβῶς,
 Τροίας μέγιστον ὠφέλημ'. ἴν' οἱ ὅππ' ἀφ' ἑσιν βεβῶς,
 ὅδ' οὐ γενόμενοι πᾶσι, Ἴλιον πάλιν
 χαλκοκίσειαν, καὶ πόλιν γένοιτ' ἔτι.
 » ἀλλ' ὅδ' ὅππ' ἀφ' ἑσιν βεβῶς, ὅδ' ὅππ' ἀφ' ἑσιν βεβῶς.
 πῇ αὖ δέδορκα τόνδ' ἀχαϊκὸν λάτριν
 εἰχονίᾳ, καμνῶν ἀγγελον βελευμάτων;
 ταλ Φρυγῶν ἀρίστ' ἔστιν ποθ' Ἐκτορος δάμαρ,
 μὴ με συγῆσθαι, οὐχ' ἔκων γὰρ ἀγγεῖν,
 Δαναῶν τε κοινὰ, Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλιμα.
 ἀν τίς ὅππ' ἀφ' ἑσιν βεβῶς, ὅδ' ὅππ' ἀφ' ἑσιν βεβῶς,
 ταλ ἔδοξε τόνδε πᾶσι, τῶς εἶπω λόγον;
 ἀν μὴδ' οὐ τ' αὐτὸ δεσπότην ἡμῖν ἔχεν;
 ταλ οὐδ' ἄν, Ἀχαιῶν τῶνδε δεσπότην ποτέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀν ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτ' λείψανον φρυγῶν λιπῆν;
 ταλ οἶκ οἶδ' ὅπως θει ῥαδίως εἶπω χακά.
 ἀν ἐπηνεσ' αἰδῶ. πλὴν ἐὰν λέγῃς χαλά.
 ταλ κτείνεσσι σὸν παῖδ', ὥς πυθῇ χακὸν μέγα.
 ἀν οἱ μοι γάμων, τόδ' ὥς κλύω μῆζον κακόν.
 ταλ νικᾷ δ' Οδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.
 ἀν αἶ αἶ, μάλ', οὐ γὰρ μέτρια πάσχομαι χακά.
 ταλ λέξας ἀρίστ' ἀνδρα μὴ βέβαιον παῖδος.
 ἀν τοιαῦτα νικήσῃς τῇ αὐτῇ περὶ.
 ταλ ῥίψαι δὲ τούρων δέει σφε βωϊκῶν ἀπο.
 ἀλλ' ὥς γενέσθαι, καὶ σοφώτερα φανῇ,
 μήτ' ἀντέχῃς τῷ γ', εὐγενῶς δ' ἄλγαι χακοῖς.
 μήτε δίνεσθαι, μηδὲν ἰσχύειν δόκει.
 ἔχεις γὰρ ἀλκίῳ οὐδαμῇ, σκοπεῖν δὲ χρή.
 πόλις τ' ὀλωλε, καὶ πόσις κρατὴρ δὲ σύ.
 ἡμεῖς τε πρὸς γυναικα μάρνασθαι μίαν,
 οἰοίτε, τούτων ἕνεκ' οὐ μάχης ἐραῦ
 οὐδ' ἀσυχρὸν οὐδὲν, οὐδ' ἐπίφθονόν σε χρή.
 οὐ τ' αὖ σ' Αἰχμοῖς βούλομαι ῥίπτειν ἀράς.
 εἰ γὰρ τι λέξεις ὧν χολώσεται στρατὸς,
 οὐτ' ἀν ταφοίη παῖς ὅδ', οὐτ' οἴκῃς τύχοι.
 σιγῶσα δ', εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη.
 τ' τῷδε νεκρὸν οἶκ' ἀδαπὸν ἀν λῖπεις,
 αὐτὴ τ' Αἰχμῶν πρηνὴς ἐστέρων τύχοις.
 αἰ ὦ φίλτατ', ὦ περιστατὶ μνηθεὶς τέκνον,
 θανῇ πρὸς ἐχθρῶν, μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
 ἡ τῷ παῖδος δέ σ' εὐγένει ἀποκτενεῖ,
 ἡ τοῖσιν ἄλλοις γίνετα σωτηρία.
 τόδ' ἐδὸλον οἶκ' εἰς καιρὸν ἤλθε θει παῖδος,
 ὦ λέκτρα τὰ μὰ θυσιῇ τε, καὶ γάμοι.
 οἷς ἤλθον εἰς μέλαδρον Ἑκτορὸς ποτε,

δοῦχ

ΤΡΩΑΔΕΣ.

οὐχ ὡς σφάγιον Δαναΐδαις τέξουσ' ἔμδν,
 ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυπαρόν.
 ὦ παῖ, δακρύεις; ἀλ' αἰὲν ἡ χερσὶν σέθεν;
 τί μιν δέδραξαι χερσὶ καὶ τέχῃ πέπλων,
 νεοσσός ὥσπερ πτέρυγας εἰς πτενῶν ἑμάς;
 οὐκ εἰσὶν ἑκτὼρ κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ,
 γῆς θ' ἀνελθὼν, σοὶ φέρων σωτηρίαν.
 οὐ συγγένεια πατρὸς, οὐκ ἰσχυρὸς φρυγῶν.
 λυγρὸν δὲ πῆδ' ἡμ' εἰς βράχην ὠφύθεν
 πεσσὼν ἀν' οἴκτως, πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
 ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον.
 ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα, διακενῆς ἄρα
 ἐν σπαραγάνοις σεμασὸς θ' ἐθέρεψ' ὅδε.
 μάτῳ δ' ἐμόχθη, καὶ κατεξάνθην πόνοις.
 νῦν εἴ ποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζεσθαι σέθεν.
 πόρρω πηρὶ τ' τεκῆσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας
 ἔλιος· ἐμοῖς νῶτοισι, καὶ εἰ μὴ ἄρμοσθαι.
 ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἑλλήνες κακὰ,
 „ τί τόνδε παῖδα κτείνει; οὐδ' ἐν αἴτιον;
 „ Ω τιωδάρειον ἔρνος, οὐ ποτ' εἶ Διός,
 „ Πολλῶν δὲ πατέρων φημὶ σ' ἐκπεφυκέναι.
 „ Ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ φθόνος,
 „ Φόνος τε, θανάτος δ' ὅσα γῇ βρέφει κακὰ.
 „ Οὐ γάρ ποτ', αὐχῶ Ζηνὸς γ' ἐκφυῖαι σ' ἔγω.
 „ Πολλοῖσι κῆρα βαρβάρους, Ἑλλήσι τε.
 „ Ολοιο, χαλμίσων γάρ' ὀμμάτων ἀπὸ,
 Αἰσχροῦς τὰ κληνὰ πεδί' ἀπώλεσας φρυγῶν.
 ἄγετε, φέρετε, ῥίπτεν δοκεῖ.
 δαίνυσθε τῷδε σάρχαις. ἐκ δὲ γάρ' ἰδῶν
 διολόμεσθαι, παιδί τ' οὐ διυναίμεσθαι
 θάνατον ἀρῆσαι, κρύπτει ἄθλιον δέμας,

Δ. β'.

καὶ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ ῥίπτειτ' εἰς ναῦν. ὅππ' ἡλὸν γὰρ ἔρχομαι
 ὑμῶν αἰὼν, ἀπολέτασα τοῦμαυτ' τέκνον.
 χο τάλανα Τροία μυρί' ἀπώλεσας
 μῖ' αἷς γυναικὸς, καὶ λέχ' αἷς συγγ' ἁρῖν.
 αὐ ἄγε πᾶσι, φίλιον πρόσφθεγμα μεθεῖς
 μηδ' οὐ μογεράς, βαῖνε παρ' ὧν
 πύργων ἐπ' ἄκρας σεφάνας, ὅθι σοι
 πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
 λαμβάνετ' αὐλόν. τὰ δὲ τοιαῦτα χρὴ
 κηρυκέσθην, ὅστις ἀνοικτος,
 καὶ ἀναμείβας, ἢ ὑμετέρας
 γνώμης μᾶλλον φίλος ἔστιν.
 ἐχθ' ὦ τέκνον, ὦ πᾶσι πατρὸς μογερά,
 σολώμεθα σὺν ψυχῇ ἀδόκιμος,
 μήτηρ, καὶ γὰρ τί πάθω; τί σ' ἐγὼ
 δύσμορε δράσω; τάδε θειδίδοιμ' αὖ
 πλῆγμαῖα κρατ' εἰς, σέρνων τε κλύπας.
 τῇ δὲ γὰρ ἀρχοίμην. οἱ ἐγὼ πόλειος,
 οἱ μοι δὲ σέθεν. τί γὰρ σὸς ἐχοίμην;
 πίνος ἐνδ' εὐχοίμην, μὴ οὐ πανσυδία
 χωρὶν ἀλέθρ' ἀπὸ πάντας;
 χο μελίσσ' ὄφθ' Σαλαμῖνος
 ὦ βασιλεῦ Τελαμών, νᾶσθ
 περὶ κύμονος οἰκήσας ἔδραν,
 ἢ τᾶς ὅππ' ἐκκλημῶρας
 δ' αἰσιν ἱεροῖσιν ἐλάσας
 παρ' ὧν ἐδεῖξ' ἐκλάδον γλαυκᾶς, Ἀθάνᾳ
 οὐράνιον σέφανον,
 λιπαρᾶισι κότμον Ἀθύνῃας.
 ἔβας ἔβας τοξοφόρῳ
 σωμαριεύτων ἄμ' Ἀλκμήνης γόνυ,

ΤΡΩΑΔΕΣ.

Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέτρων,
 πόλιν ἀμείραν,
 τοπάρουθ' ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος.
 ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον
 ἄνθος ἀτυζόμενος πώλων.
 Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείτα πλάταν
 ἔσχασε ποντοπόρον,
 καὶ ἰάυδετ' ἀνήψατο πρυμνῶν,
 καὶ χερὸς εὐστοχίᾳ ἔκπληναῶν,
 Λαομέδοντι φόνον.
 χανόνων τυχίσματα φοίβῃ,
 πυρὸς δ' ἐφοίνικι πνοᾷ
 χαβελῶν Τροίας ἐπόρθησε χθόνα.
 δῖς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη
 περὶ δαρδάνας,
 φονία κατέλυσεν ἀχμά.
 μάταν ἄβω χρυσέαις
 εἰν εἰνοχόαις ἄβρὰ βάνων
 Λαομεδόνιδε παῖ,
 Ζηνὸς ἔχες κυλίκων
 πλήρωμα χαλκίσαν λαβείαν.
 ἃ δὲ σὲ γειναμύα Τροία,
 πυρὶ δαίεται.
 εἴονες ἄλλαι ἰσχον, οἷον ἡ-
 ωνὸς ὑπὲρ τοκέων βοᾷ.
 αἱ μὲν εὐνάτορας,
 ἃ δὲ παῖδας. αἱ δὲ
 μαλῆρας γεραῖας.
 τὰ δὲ σὰ δροσέντα λυγρὰ.
 γυμνατίων τε δρόμοι βεβᾶ-
 σιγ. σὺ δὲ πρότωπα γεαρά

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοισ;
 χαλλιγάλανα βέφης.
 Πριάμοιο δὲ γαῖαν
 Ἑλλάς ὤλεσ' ἀχμά.
 ἔρωσ ἔρωσ, ὃς παρὰ
 δαρδάνια μέλαθρά ποτ' ἤλθες,
 οὐρανίδασι μέλων.
 ὥς τότε κῦ μεγάληως
 Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσι
 κῆδος ἀναψάμνους;
 τὸ κῦ οὖν Διὸς
 θυῆδος, οὐκέτ' ἔρωσ,
 τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρῃ
 ἀμέρας φίλας βροτοῖς
 φέγγος ὁλοόν,
 εἶδε γαῖαν, εἶδε
 περγάμων ὤλεθρον,
 τεχνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
 γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοισιν, ὃς
 ἀσέρων τέθριππος ἔλαβε
 γρύσεος ἔχος ἀναρπάσας,
 ἐλπίδα γὰ πατρία
 μετάλαν. τὰ θεῶν δὲ
 φίλτρα, φρεῖδα Τροία.
 με
 ὦ χαλλιφεγγές ἡλίου σέλας τόδε.
 ἐν ὧ δάμαρτα τ' ἐμὴν χερῶσμαι
 Ἑλένην. ὃ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ.
 Μεγέλαός εἰμι, καὶ σράτευμ' ἀχαϊκόν.
 ἤλθην δὲ Τροίαν οὐχ' ὄθον δοκῶσι με
 γυναικός οὐνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ', ὃς ἔξ ἐμῶν
 δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήτατο.

ΤΡΟΑΔΕΣ.

'κείνος μὲ οὖν δέδωκε σὺν δέοις δίκλῳ,
 αὐτὸς τε, καὶ γῆ δορὶ πεσῶσ' ἐλλῶνι καὶ.
 ἦ καὶ δὲ τ' ἑλπίσιν. οὐ γὰρ' ἡδέως
 ὄνομα δάμαρτος, ἢ ποτ' ἦν ἐμὴ, λέγω,
 ἄξων. δόμοις γὰρ' τοῖςδ' ἐν ἀχμαλωτικοῖς,
 χαλκὴν ῥίθμηται Τρωάδων ἄλλων μέτα.
 οἵ περ γὰρ αὐτῶν δ' ἐμετόχθησαν δορὶ,
 κτανεῖν ἐμοὶ νιν ἔδοσαν. εἴτε μὴ κλιανῶν,
 θέλοιμι ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργεῖαν χθόνα.
 ἐμοὶ δ' ἔδοξε τ' ἔτι οὐ Τροία μόρον
 Ἑλένης ἔσσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτη
 ἐλλῶνιδ' ἐς γλῶ. κατ' ἐκείνῃ δ' ἔναι κτανεῖν
 ποιναῖς, ὅσοι τεθνήσκουσιν ἐν Ἰλίου φίλοι.
 ἀλλ' εἴα χωρεῖτ' ἐς δόμους ὀπάονες,
 κομίζετ' αὐτῶν, τ' μὴ αἰφρονωιάτης
 κόμης ἐπασσάσαντες. οὐριοι δ' ὅταν
 πνοαὶ μόλωσι, πέμψομαι νιν Ἑλλάδα.
 Ω γῆς ὄχημα, καὶ πῆ γῆς ἔχων ἔδραν,
 Ὅσους πάντ' εἰ σὺ δυσόπαστος εἰδέναί
 Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεως, εἴτε νῦν βροτῶν,
 Προσηυξάμεν σε. πάντα γὰρ δι' ἀφόφου
 βάνων κελεύθου, καὶ δίκλῳ τὰ θνητ' ἄγεις.
 τί δ' ἐστίν, εὐχὰς ὥς ἐκάνισας θεῶν;
 ἀνῶ σε Μενέλαε, ἐκ κλιανῆς δάμαρτι σὺν.
 ὁρῶν δὲ τὴνδε, φεῦγε, μή σ' ἔλῃ πόθος.
 αἶρε γὰρ ὅμματ' ἀνδρῶν. αἶρε πόλεις,
 πύργους δ' οἴκους. ὧδ' ἔχει κλημάτα.
 ἐγὼ νιν οἶδα, καὶ σὺ, χ' οἱ πεπονθότες.
 Μενέλαε, φροῖμιον μὲ ἄξιόν φάβου
 τὸδ' ἔστι. πρὸς γὰρ χερσὶ παρὰ πύλων σέθεν,
 βία παρὰ τῇδε δ' ἐσθλῶν ἐκπέμπομαι.

ἀτὰρ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀτὰρ σχεδὸν μὲ οἶδά σοι μιτουμένη,
 ὅμως δ' ἔρεσθαι βούλομαι. γινώμαι πῆρες
 Ἑλλήσι, καὶ θι τ' ἐμῆς ψυχῆς πέρι;
 με οὐκ εἰς ἀκρίβεις ἤλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
 κτανῆν ἐμαί σ' ἔδωκεν, ὃν περ ἠδίκηεις.
 ἔλε ἔξεσιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ.
 ὥς οὐ δικαίως, ἦν θανάω, θανοῦμεθα;
 με οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλὰ σε κτανόν.
 ἔχα ἄκυσθ' αὐτ', μὴ θάνῃ τῷδ' ἐν δεῖς
 Μενέλαε, καὶ δὲς τοὺς ὀφειλόμενοις λόγοις
 ἡμῖν καὶ αὐτ'. τῷ γὰρ ἐν Τροίᾳ χακῶν
 οὐδὲν χάτιοισα. σιωπηθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος
 κτενεῖν οὕτως, ὥς ἐμὴν ἀμῶς φυγῆν.
 με σχολῆς τὸ δῶρον. εἰ δὲ βούλεται λέγην,
 ἔξεσι. τῷ σῶν δ' οὐνεκ' ὥς μάθῃ λόγων,
 δώσω τ' αὐτῇ. τ' δεδ' οὐ δώσω χάριν.
 ἔλε ἴσως με, καὶν εὖ, καὶν κακῶς δόξω λέγειν,
 οὐκ ἀνταμείψῃ πολεμίαν ἡγούμενος.
 ἐγὼ δ' ἂν σ' οἶδα διὰ λόγων ἰοντ' ἐμῶ
 κατηγορήσειν, ἀντιθεῖς ἀμείψομαι
 τοῖς σοῖσι τάμα, καὶ τὰ σ' ὑπτιάματα.
 πρῶτον μὲ, ἀρχὰς ἔτεκεν ἦδε τῷ κακῶν,
 Πάριν τέκεσσα. δεύτερον δ' ἀπώλεσεν
 Τροίαν τε, καὶ με πρέσβυς, οὐ χιανὸν βρέφος,
 θαλῶ πικρὸν μίμημ' Ἀλέξανδρον πῶτε.
 ἐνθεν δὲ τὰ πῖλοιπ' ἀκουσον, ὥς ἔχει.
 ἔκρινε πρῶτον ζευγὸς ὃδε πρῶτον θεῶν.
 καὶ Παλλὰδος μὲ ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις,
 Φρυγὴν στρατηγὸν ἔλθοντ' Ἑλλάδ' ἔξαισανταί.
 ἦρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπῃς δ' ὄροις,
 τυραγνίδ' ἔξεν, εἴ σφε κρίναιεν Πάρις.

Κύπρις

ΤΡΩΑΔΕΣ.

Κύπρις δ' ἐ τοῦ μὲν εἶδος ἐκπαλουμμένη,
 δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπεκδράμοι
 χάλλει, τ' οἰθέν δ' ἄς ἔχει σκέψαι λόγον.
 νικᾷ Κύπρις θεὰς, καὶ τοσόνδ' ὄυμὸς γάμος
 ὤνησεν Ἑλλάδ'. οὐ κρείττω δ' ἐκβαρβάρων,
 οὐτ' εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
 ἄδ' εὐτύχησεν Ἑλλάς, ἀλόμυλ' ἐγὼ,
 εὐμορφίᾳ πωθεῖσα, κῶνειδίζομα.
 ὅς ὢν ἐχρύν' με σέφανον ὅτι χάρα λαβεῖν,
 θυπω με φήσεις αὐτιά τ' ἂν ποσὶν λέγειν,
 ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῇ σὼν λάθρα.
 ἦλθ' οὐχὶ μίκραν θεὸν ἔχων αὐτῷ μετὰ,
 ὃ τ' δ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
 ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν,
 ὃν ᾧ χάρις θεῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν,
 Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Κρητίαν χθόνα.
 εἶεν, οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὶν τοῦ π' ὧδ' ἐρήθημα.
 τί δ' ἢ φρονέσῃ γ' ἐκ δόμων ἅμ' ἐσπόμεν,
 ξένῳ παροῦσα παῖδά, καὶ δόμους ἐμόας;
 τ' θεὸν κόλαζε, καὶ Διὸς κρείσσων γενέ,
 ὅς τ' ἔτι π' ἄλλων δαυμόνων ἔχει κράτος,
 κείνης δ' ἐδ' ὅλος ὅστις συγγνώμη δ' ἐμοί.
 ἐνδεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' εὐπρεπῇ λόγον.
 ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχτοῖς,
 χρύν' μ', ἡνίκ' οὐκ ἦν θεοπόνητά μιν λέχῃ,
 λιπῆσαν οἴκους, νῆας ἐπ' Ἀργεῖων μολεῖν.
 ἔσπευδον αὐτὸ τῷτο. μάρτυρες δὲ μοι
 πύργων πυλωροὶ, καὶ πότι τειχέων σκοποὶ,
 οἱ πολλάκις μ' ἐφεῦρον. ὅς ἐπαύξεων
 πλεκταῖσιν εἰς γλῶσσαν κλέπτεσαν τόδ' εἰ.
 βία δ' ὁ κακὸς μ' οὗτος ἀρπάσας πόσις

Ε.α.

Δηΐφοβος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Δήφοβος, ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων φρυγῶν.
 πῶς οὖν ἐτ' ἀν' ἀνησχοίμ' ἀν' ἐν δίκῳς πόσι,
 πρὸς σὺ δικάως, ἦν ὁ μὲν βία γαμῆ,
 τὰ δ' οἴκοθεν κτείν', ἀντὶ νικητηρίων,
 πατρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῇς θεῶν κρατεῖν
 βούλει, τὸ χρήζεν ἀμαθὲς ἔστι γὰρ τὸδε.
 βασιλεῖ, ἄμυνον θεῖς τέκνοισι, καὶ πάρα.
 πειθὼ διαφθείρῃσα τὸδ', ἐπεὶ λέγει
 χαλῶς χακῆργος ἕσα. δεινὸν οὖν τὸδε.
 ταῖς θεαῖσι παρῶτα σύμμαχος γενέσθαι.
 καὶ τὴν δὲ εἰδὼ μὴ λέγῃσαν ἐνδίκῃ.
 ἐγὼ γὰρ Ἦραν, παρθένον τε Παλλάδα,
 οὐκ εἰς τοσούτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δακῶ,
 ὥσθ' ἢ μὲν Ἀργὸς βαρβαροῖς ἀπημπούνα.
 Παλλὰς δ' Ἀθηνᾶς φρυξὶ δ' Ἀλεύειν ποτὲ,
 αἷ' ἀπαδιδῶσι, καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι,
 ἦλθον πρὸς Ἰδῶν. τὴν γὰρ οὐνεκ' ἀν' ἀεὶ
 Ἦρα, τοσούτον ἔσχεν ἔρωτα χαλμονῆς.
 πότερον ἀμείνον' ὥς λάβῃ Διὸς πόσιν,
 ἢ γάμον Ἀθηνᾶς θεῶν τινος περομένη,
 ἢ παρθεναίαν παρὸς δευτήσῃ,
 φεῦγεσα λέκτρα, μὴ' μαθεῖς ποιεῖν θεᾶς,
 τόσον χακὸν κοσμεῖσθαι, μὴ' πέσῃς ἑφύς.
 Κύπριν δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολλὸς,
 ἐλθεῖν ἐμῷ ξυῶ παδὶ Μενέλεω δόμους.
 οὐκ ἀν' ἰδύσθ' ἀν' ἡσυχός γ' ἐν οὐρανῷ
 αὐταῖς Ἀμυκλαῖς ἦγαγε πρὸς Ἰλιον.
 ἦν οὐ' μὸς ὕδρ' κάλλος ἐκπρεπέστατος,
 ὁ σὸς δ' ἰδὼν νιν νῆς, ἐποίησεν Κύπρις.
 τὰ μῶρα γὰρ πάντα ἔστιν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς.
 καὶ τούνομι' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχῃ θεᾶς.

ΤΡΟΑΔΕΣ.

ὃν εἰσιδ' ὕσα βαρβάρους ἐοδήμασι,
 χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἔξεμαργώθης φρένας.
 ὦν μὲ γὰρ Ἀργεῖ, μίκρ' ἔχουσ' ἀνερρέφθ.
 Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα, τ' φρυγῶν πόλιν
 χρυσῷ ρέεσαν ἥλπισας χαλκὸν κλύσθιν
 δαπανάσιν. οὐδ' ἦν ἰκανά θι τὰ Μενέλεω
 μέλαδρα ταῖς σῆς ἐγκαθυβρίζθιν ὕφαις.
 εἶεν. βία γὰρ παῖδα φῆς ἄγθιν ἐμόν.
 τίς Σπαρτιατῆς ἦ οἶδ', ἢ ποῖαν βολὴν
 ἀνωλόλυξας, Κάσσορος νεανίε,
 τῷ συζύγῳ τ' ἐτ' ὄνλος, οὐχ ἄτ' ἄσφραπ;
 ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἤλθες, Ἀργεῖοι τέ σε
 χαλ' ἶχνος, ἦν δὲ δοριπετῆς ἀγωνία.
 εἰ μὲ τὰ τῷδε κρείσσον' ἀγγέλοιό σοι,
 Μενέλαον ἦνθες, πῶς ὅπως λυποῖτ' ἐμός.
 ἔχων ἔρωτος ἀν' ταγωνισίῳ μέγαν.
 εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, αὐτὸν ἦν ὁδε.
 εἰς τ' τύχῳ δ' ὁρῶσα, τῆτ' ἥσκης, ὅπως
 ἐποί' ἄμ' αὐτῇ, τῇ ρετῇ δ' ὅσῳ ἐθέλεις.
 καπνὸν πλεκίαις, σῶμα σὸν κλέπτθιν λέγεις.
 πύργων καθιῆσ', ὥς μὲν' οὐδ' ἀκασίως.
 πῶς δ' ἦτ' ἐλήφθης, ἢ βρόχος ἀρίω μύθῳ.
 ἢ φάσθαι νον δὴ γασ', ἢ γενναῖα γυνὴ
 δράσθην ἀν' ποθέσθαι τ' πάρος πόσιν.
 καὶ τοιγ' ἐνθέτοιν σὲ πολλὰ πολλάκις.
 ὦ δύγαλιε, ἐξελθ', οἶδ' ἐμοὶ παῖδες γάμοις
 ἄλλοις γάμοισι. σέ δ' ὅπ' νῆας ἀχαμῖκας
 πέμψω σινεκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
 Ἑλλήνας, ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοι τὸ δ' ἦν πικρόν.
 ὦν τοῖς Ἀλεξάνδρῳ γὰρ ὕβριζες δόμοις,
 καὶ προσκυμῆσθαι βαρβάρων ὑπήθελες.

Ε. β.

μεγέλα

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μεγάλα γὰρ ἦν σοι. καὶ πῶς τοῖς θεοῖς δέμας
 δὴ ἡλιδες ἀσκήσατα, καὶ βλεψας πόσι
 τὸ αὐτὸν ἀθέβ. ὦ χαλὰ πῦσον χάρα,
 ἦν χρύω ταπηνῶν ἐν πέπλων ἐρήπῳις
 φρίκη βέμουσαν κρατ' ἀπεκτυλισμένη
 ἐλθῆν, τὸ σῶφρον τὸ ἀναδείας πλεον
 ἔχουσιν ἐπὶ τοῖς παρόντων ἡμαρτημαῖσι.
 Μενέλα' ἴν' εἰδῆς οἱ τελευτήσω λόγον,
 τεράνῳσον Ελλάδα' ἀξίως τῷδε κτανόν.
 σαυτὶ νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἁλμασι δὲς
 γυναιξὶ, δινήσκειν, ἥτις ἂν παροδῶ πόσιν.
 Μενέλαε, παργόνων ἀξίως τε, δόμων τε σῶν,
 πῶσα δάμαρρα, καὶ φελὺς παρὸς Ελλάδαος,
 τὸ δὴ λυτ' εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.
 με ἔμοι σὺ συμπέπλωκας εἰς ταυτὸν λόγον,
 ἐκουσίως τῷδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῷ,
 ξένας εἰς εὐνάς, ἧ ἡ Κύπρις κόμπου χάριν
 λόγοις ἀνείτα. βαῖνε λευσήρων πέλας.
 πόντος δ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μίκρῳ μακροῦς
 θανάστ', ἴν' εἰδῆς μὴ καίλασχυρὸν ἐμέ.
 ἐλέ μή. παρὸς σέ γονάτων, τῷ νόσον τὸ τῷ θεῶν
 παροδῆς ἐμοὶ, κλαίης με. συγγίνωσκε δέ.
 ἐχθ μὴδ' οὐς ἀπέκλιψ' ἥδε συμμάχους παροδῶς.
 ἐγὼ παρὸς κείνων, καὶ τέκνων σε λίσσομαι.
 με πᾶυσται γεραῖα. τὸ δὲ δ' οὐκ ἐφρόντισα.
 λέγω δὲ προσβολοῖσι παρὸς πρύμνας νεῶν,
 τῷδ' ἐκκομίσζειν, ἐν δα ναυσολήσεται.
 ἐχθ μὴ νυῖ νεῆς θι ταυτὸν εἰσβήτω σκάφος.
 με πῶς δ' ἐστ' ἐμῶν βριθος; ἡ πάρος γ' ἐχθ;
 ἐχθ οὐκ ἐστ' ἐρασῆς. ὅστις οὐκ αἰεὶ φιλεῖ.
 με ὅπως ἂν ἐκβῇ τῷ ἐρωμένῳ ὁ νότος.

ΤΡΩΛΔΕΣ.

ἔσαι δ' ἂν βούλει. νῆαί μιν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται.

εἰς ἥν περ ἡμεῖς, καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις.

ἔλθ' οὖσα δ' Ἀργος ὥσπερ ἄλγιστα, κακῶς

κακὴ δανήσεται. καὶ γυναιξὶ σκῆφρον εἶν

Πάσαισι δῖσαι ῥάδιον μὲν οὐ τόδε,

ὅμως δ' ὅ τ' ὅδ' ὀλεθρὸς, εἰς φρέσιν βαλεῖ,

τὸ μῶρον αὐτῆς, καὶν ἔτ' ὥς ἐχθίονες.

οὕτω δὲ τ' ἐν ἱλίῳ

ναὸν, καὶ θυομένην βωμὸν

προὔδωκα, Ἀχαιοῖς

ὦ Ζεῦ, καὶ πελαγῶν φλόγα,

Σμύρνης ἀγερίας τε καπνόν,

καὶ πέρημον ἱερὰν,

ἰδ' αἶά τ' ἰδ' αἶα κιοσοφόρα νάπη,

χιόνι κατὰ ῥύτα ποταμεία.

τέρμονά τε πρῶτόβολον ἄλγος.

ταὺν χαλαραμπρομύαν

ζαθέαν θεράπαιναν.

φρ' ὅδ' αἶ σοι θυσίαι, χορῶν

τ' ἔυφημοι κέλαδοι κατ' ὄρρην,

χρυσέων τε ξοαίων τύποι,

Φρυγῶν τε ζάθεοι σελαῖαι,

σιῶν δ' ὠδέχα, πλήθει.

μέλ' ἢ μέλ' μοι τάδ', εἰ φρονί' ἀναξ,

οὐραίνιον ἔδραν ἐπιβεβηκώς,

αἰδέρα τε, πόλεως ὀλβιμίας,

ἂν πυρὸς ἀδομύαν

κατέλυσέ τις ὄρμα.

ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι,

σύ μιν φθίμενος, ἀλαγνείας

ἄναπτος, ἀνυδρος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐμὲ δὲ, πόνῳ ἰον σκάφος
 αἴωσον, πηροῖσι πορεύσῃ
 ἰππόβοτον Ἀργος, ἵνα τέχεα
 λάϊνα, κυκλώπει, οὐραῖα νέμονιαι.
 τέκνων δὲ πλῆθος οὐ πύλαις
 δάκρυσι κατὰ ὥρα σένη.
 βοᾷ βοᾷ μάτερ, ὦ μοι.
 μόναν δὴ μ' Ἀχαιοὶ
 κομίζουσιν σθένει ἀπ' ὀμμάτων,
 κυανέαν ὅππ' ἴδω
 εἰναλίσσιν πλάταις,
 ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν,
 ἢ δῖον κορυφαῖον,
 ἰδοῖον ἐνθα πύλαις
 Πέλοπος ἔχουσιν ἑδρὰς,
 οἷον ἀχαιῶν μελέας
 μέσον πέλαγος ἰούσας,
 δῖον αἶαντος ἱερὸν
 ἀνὰ μέσον πλάταις πύλαις
 Αἰγῶν κεραυνοφαῖς πύρ
 Ἰλίοθεν, ὅτι με πολὺ δάκρυον
 Ἑλλάδι λάβρευμα γὰρ δὲν ἔξαριζέ.
 χρύσεια δ' ἐνοπλῆρα παρθένων
 χάριτας ἔχουσα τυγχάνει
 Διὸς κόρα, μὴ δὲ γαῖαν
 ποτ' ἔλθοι λάχνησαν,
 παῖδων τε δάλαμον ἐξίας,
 μὴ δὲ πόλιν Πιθάνας,
 χαλκόφυλον τε Διᾶς,
 δύσγαμον ἄσχετος ἔλθον.
 Ἑλλάδι τᾷ μεγάλῃ,

ΤΡΩΛΔΕΣ.

ταῖς Σιμοενήσι τ' αὖ
 μέλεια πάθεται Τρωῆσιν.
 ἰδὲ τὸ χαλκὸν χαλκῶν μελαβάλλουσαι
 χθονὶ σωτυχίαι
 λένουσ' ἐτε Τρώων
 τὸν δ' Ἀρσάνακτ' ἄλοχοι μέλεια
 νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν
 Δαναοὶ κτείνοντες ἔχουσιν.
 ταλ. Εὐχάβη, νεὼς ᾧ πύτυλος εἰς κελφμυθός,
 λάφυρα τὰ πύλοιπ' ἀχιλλείου τάφου
 μέλῃ πρὸς ἀκλῆς ναυσολῆν φδιώτιδας.
 αὐτὶς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, χαλκῆς τινος
 Πηλέως ἀκούσας συμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς
 Ἀχαιῶς ἐκβέβηκεν ὁ Πελίου γόνος.
 οὐδ' ἄσπον οὐνεκ', ἥ χάριν μόνῃς ἔχων,
 φρεσὶς, μετ' αὐτῷ τ' Ἀνδρομάχῃ πολλῶν ἐμοὶ
 δακρύων ἀγωγός, ἰδὲ δ' ἔξωρμα χθονός,
 παῖδας ἀνασένουσα, καὶ τ' Ἑκτορος
 τύμβον προσεννέπυσσά καὶ σφ' ἠτήσατο
 δάψαι νεκρὸν τόνδ', ἔς πεσὼν ἐκ τήχεων,
 ψυχῇ ἀφῆκεν Ἑκτορὸς τῷ σὺ γόνος,
 φόβον τ' Ἀχαιῶν χαλκόνωτον ἀσπίδα
 τίλῳδ', ἣν πατήρ τῷ δ' ἀμφὶ πλεῦρ' ἐβάλλετο,
 μή νιν πορεύσασθαι Πηλέως ἐφ' ἐσίαν,
 μήδ' εἰς τ' αὐτὸν δάλαμον, οὐ γυμφεύσεται
 μήτηρ νεκρῷ τῷ δ' Ἀνδρομάχῃ λύπας ὄραν
 ἀλλ' ἀντὶ κέρους, περιβόλων τε λαίνων,
 ἐν τῇδε δάψαι παῖδα. σὰς δ' ἐς ὠλένας,
 δῶνα πέποισιν, ὥς περιτείλῃς νεκρὸν,
 σεφανοῖς δ' ὅση θειδιώαμις. ὥς ἔχει τὰ σά,
 ἐπεὶ βέβηκε, καὶ τὸ δεσπότης τάχος,

ἀφείλετ'

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀφείλετ' αὐτὶν πᾶνδ' αὖ μὴ δ' ἔναι τάφω.
 ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυιν,
 γινώσκωδ' ἐπαμπίστοντες, αἰρεῖσθαι δόρυ.
 σὺ δ' ὥς τάχιστα παύσῃς τὰ πεσάλματα.
 ἐνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω.
 Σκαμανδρίδης γὰρ ταῖςδε διαπερὼν ῥοάς,
 ἔλυσσα νεκρὸν, καὶ πέννιφα βόσμαια.
 ἀλλ' εἰμ' ὀρυκτὴν τῶδ' ἀναρρήξων τάφον,
 ὥς σμύτομ' ἡμῖν τὰ π' ἐμὲ τε, καὶ πρὸ σθ'
 εἰς ἐν ξυμειδόντ' οἴχεται ὀρμίσσῃ πλάττω.
ἡγ' Διὸς ἀμφίτονον ἀσπίδ' Ἐκτορος πέδω,
 λυπρὸν θέαμα, κοῦ φίλον λένουσθαι ἐμοί.
 ὦ μέζον' ὄγκον δόρυς ἔχοντες, ἢ φρενῶν,
 τί τίνδ' Ἀχαιοὶ πᾶνδ' αὖ δέισαντες φόνον
 χαλκὸν διαγράσασθαι; μὴ Τροίαν ποτε
 πεσέσθαι ὀρθώσῃ; οὐδ' ἐν ἧτ' ἄρα.
 ὅθ' Ἐκτορος μὲν εὐτυχέην εἰς δόρυ
 διολόμεσθαι, μυρίας τ' ἄλλης χειρὸς,
 πόλεως δ' ἀλούσης, καὶ φρυγῶν ἐφθαρμένων,
 βρέφος τοσόνδ' ἐδέεσθαι; σὺ δ' αἰνῶ φόβον,
 ὅστις φοβεῖται, μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
 ὅφρα φάταθ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυσυχῆς.
 εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως ἥβης τυχῶν,
 γάμων τε, καὶ τῶν σθεσίων τυραννίδος,
 μακάριος ἦεν ἂν, εἴ τι τῶνδε μακάριον.
 νῦν αὖτ' ἰδὼν μὲν γούς τε σὴ ψυχῇ τέκνον.
 σὺ δ' ἦεν ἔχρησσω δ' οὐδ' ἐν ἐν δόμοις ἔχων.
 δούλῳ κρατὶς, ὥς σ' ἔκπερὲν ἀδλίως
 τέχνη παύσῃ Λοξίου πυργώματα.
 ὃν πᾶν δ' ἐκείνου σ' ἡ τεκοῦσα βόσρευχον,
 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν. ἐνδὲν δ' ἀγγελά,

ὅς τ' ἔω

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ὁ δ' ἔειπεν ῥα γέντων φόνοσ', ἴν' ἀσχερὰ μὴ λέγω.
 ὦ χεῖρες, ὡς ἐκὼς μὲν ἡδέας πατρὸς
 κέκλιθ' ἐν ἄθροις, ἐκλυτοὶ πόροισι μοι.
 ἔτι πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον σόμα,
 δαῖτας ἐφύσω μ' ὅτ' ἐσσιπίων ἀέπλους
 ὦ μήτερ, ἦσθ' ἢ πολλὴν βίβον ἔχων
 πλόχμασιν κερῆμα. πρὸς τάφον δ' ἐμὴν κλίσαι
 κόμους ἀπάξω, φίλα διδίδει προσφύεγμαία.
 σὺ δ' ὅς κ' ἐμ', ἀλλ' ἐγὼ σε τ' ἐνέωτερον,
 ῥηῖς, ἀπολις, ἀτεκνός, ἀθλίον δάπνων νεκρόν.
 οἱ μοι τὰ πόλλ' ἀσπασμαθ', εἴ τ' ἐμαὶ βροαί,
 ὕπνοι τ' ἐκείνοι, φρεσὶ δέ μοι. τί καὶ ποτε
 ῥεῖσεν ἄν σε μεσοποιὸς ἐν τάφῳ;
 τὴν παῖδα τόνδ' ἐκλείναν Ἀργεῖοι ποτὲ,
 δέσσαντες, ἀσχερὸν τοῦ πύργου μὲν ἐν Ἑλλάδι.
 ἀλλ' ὦ πατρῶων ἐυλαχῶν, ἔξῃς ὁμῶς
 ἐν ἡ ταφῇ χαλκόνωλον ἵτεαν.
 ὦ χαλκίπυχον Ἑκτορὸς βραχίονα
 σώζουσ' ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν,
 ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος,
 ἵτυός τ' ἐν εὐλόργοισι περιδρόμοις ἰδρῶς,
 ἐν ἐκ μείωπ' ἀσπασμαθ' ὅνους ἔχων,
 ἔσαζεν Ἑκτώρ, προσιθεὶς γενειάδι.
 φερέτε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ.
 ἐκ τῆς παρόντων. οὐ γὰρ εἰς χάμμος τύχας
 δαίμων δίδωσιν. ὧν δ' ἔχω, λήψη τάδε.
 „ Ὦν τῆς δὲ μῶρος, ὅς τις εὖ πράσῃν δοκῶν,
 „ Εμπληκίος ὡς ἄνθρωπος ἄλλοτ' ἄλλοις,
 „ Βέβαια χαίρει τοῖς βόποις γὰρ αἱ τύχαι
 „ Πηδῶσι, κόουδ' αὐτὸς εὐτυχῇ ποτε.
 „ καὶ μὲν πρὸ χειρῶν ἀγέει βίβον σκυλευμαίων.

F. α'.

Φρυγίων

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Φρυγίων φέρῃσι κόσμον δ' ἀπὴν νεκρῷ.
 ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε,
 οὐδ' ἥλικας τόξοισιν, οὐς φρύγες νόμους
 τιμῶσιν, οὐκ εἰς πηλομονάας θηρώμενοι.
 μήτηρ παῖδες θεὸς προσέθης ἀγάλματα,
 τῇ σὼν ποτ' ὀνίων. νῦν δέ σ' ἡ δεοσυγῆς
 ἀφείλετ' Ἑλένη. παρὲς δέ καὶ ψυχῇ σέθεν
 ἔκτεινε, καὶ πᾶντ' οἶκον δ' ἀπώλεσεν.
- χο εἰ φρενῶν ἐθιγες, ἐθιγες.
 ὦ μέγας ἐμοὶ ποτ' ὦν ἀνάκτωρ πόλεως.
- ἐκά ἄδ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προδίδωαι χροῖ,
 Ἀσιαπιδῶν γήμαντα τ' ὑπερίατ' ἔτι,
 φρύγια τέπλων ἀγάλματ' ἀπὸ πῶ χροῖος.
 σὺ τ' ὦ ποτ' οὔσα χαλκίνικε μυρίων
 μήτηρ ῥοπαλίων Ἐκτορος, φίλον σάκος
 σεφανῆ. θανὴ γάρ, οὐ θανῆσα σὺν νεκρῷ.
 ἐπεὶ σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ τὰ τῷ θεῷ
 χακοῦτ' Ὀδυσσεὺς ἀξίον τιμᾶν ὄπλα.
- χο αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.
 πικρὸν ὀδυρμα γὰρ ὅσ' ὦ τέκνον,
 δέξεται. σέναζε μήτηρ.
- ἐκά αἶ, αἶ. χο. νεκρῶν ἴαχον.
- ἐκά ἰώ μοι μοι.
- χο οἶμοι δῆτα σὼν ἀλάσων χακῶν.
- ἐκά τελαμῶσιν ἔλκη, τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσσομαι,
 πῆμιν ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τάρχα δ' οὐ.
 τὰ δ' ἐν νεκροῖσι, φροντίσθαι παῖρ σέθεν.
- χο ἄρα σ' ἄρα σ' ἐπεὶ κρατὰ, πῆλ' ἔτι
 διδῶσα χειρὸς, ἰώ μοι μοι.
- ἐκά ὦ φίλταται γυναικες.
- χο Ἐχέβη σὰς ἐννεπε.

ΤΡΟΙΑΔΕΣ.

τίνα θροῖς αὐδάν;
 ἐκ' ὅκ' ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι, πλλὺν οὐ μοι πόνοι,
 Τροία τε, πόλεων ἔκκριτον μισυμῶν.
 μάτλην δ' ἐβυθουτοῦ μῦθον. εἰ δ' ἡμᾶς δεῖς
 ἔσρεψ' ἄνω περιβαλὼν χάτω χθονὸς,
 ἀφανῆς ἂν ὄντες, ὅκ' ἂν ὑμνήθημεν ἂν
 μούσαις ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν.
 χωρῆτε, δάπνιτ' ἀθλίῳ τύμβον νεκρῶ.
 ἔχει γὰρ οἷα δ' εἰ γενετέρων σέφη.
 „ Δοχῶ δ' ἐ τοῖς δαυοῦσι διαφέρην βραχὺ,
 „ Εἰ πλουσίων τις τέυζεται χτερισμάτων.
 „ Κενὸν δ' ἐ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.
 χο ἰώ, ἰώ, μελέα μᾶτερ γ', ἢ τὰς μεγάλας
 ἐλπίδας ἐπὶ εἰ χατέγνωψε βίς,
 μέγα δ' ὀλβιῶν, ὥς ἐκ πατέρων
 ἀγαθῶν ἐγένε, δεινῶ δαυατῶ διόλωλας.
 ἐκ' ἔα, ἔα. τίνας Ἰλιάσιν τᾶς δ' ἐν κορυφαῖς
 λεύσσω, φλογέας δαλοῖσι χέρας
 διερέσσοντας. μέλλ' Τροία
 χαμνόν τι χακόν προσέσεσθαι.
 ταλ αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχται πιμπράναι
 Πριάμου τ' ἄς, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα
 ἐν χειρὶ σῶζην, ἀλλὰ πῦρ ἐκίεναί,
 ὥς ἂν κατασχεψάντες Ἰλίου πόλιν,
 σιλλῶμεθ' οἷα δ' ἄσκησοι Τροίας ἄπο.
 ὑμῆς δ' ἴν' ὡυτὸς λόγος ἔχη μορφᾶς δύο,
 χωρῆτε Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
 σάλπιγξ ἢ χ' ἔδῳσιν ἀρχηγοὶ στρατῶ
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὥς ἀποσέλλησθε γῆς.
 σὺ τ' ὦ γεραῖα δυσυχεσάτη γυνάι,
 ἔπου, μεδῆχουσίν σ' Οδυσεύς παρὰ
 Ε. β'. οἷδ',

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

οἶδ' ὃ σε δούλιον κλῆρος ἐκπέμπτει πάρος.
 ἔκ' οἷ' γὰρ τάλαίνα. τῷ δ' ἡ τ' ἐλπίδιον,
 καὶ τέρμα πάντων ἤδη τῇ ἐμῇ χακῶν.
 ἔξμ' ἡ παρ' ἰδός. πόλις ὑφάπτεται πυρί.
 ἀλλ' ὦ γεραὲ πόδις, ὅππασιν εὖσον μόλις,
 ὥς ἀπασσώμαι τ' ταλαίπωρον πόλιν.
 ὦ μεγάλα δὴ ποτ' ἀμπνέουσ' ἐμβαράροις
 Τροία, τ' κληῖον ὄνομ' ἀφαρήσῃ τάχα.
 πιμπρᾷ σὺ, χ' ἡμᾶς ἔξάγουσ' ἤδη χθονὸς
 δούλας. ἰὼ θεοὶ. τί τοῖς θεοῖς χαλῶ;
 καὶ πρὶν γὰρ ὅδ' ἤκουσαν ἀναχαιδέωνοι,
 φέρεις τυρανὶ δάμωιδι, ὥς χαλλίσά μοι
 σὺν τῇδε παρ' ἰδὶ χαλθανῇ τυρουμένη.
 τάλ' ἐσθουσιᾶς δύσλινε τίς σαυτ' ἡκοῖς;
 ἀλλ' ἄγετε, μὴ φρίδεσθ'. Οὐδυσσεύς δ' ἔχρη
 εἰς χεῖρα δοῦναι τιῶδε, καὶ πέμπειν γέρας.
 ἔκ' ὅτ' οὗτο τοῦτο τοῦτο.
 κρόνιε πρύτανι, φρὺγι γενέτα
 πάτερ, ἀνάξια τ' Δαρδανίῳ
 γονῆς τάδ', οἷα πάσχομαι, δέδορκε.
 χ' δέδορκεν, ἃ δὲ μεγάλ' ὀλοῖς,
 ἄπολις ὄλωλεν,
 οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.
 ἔκ' ὅτ' οὗτο τοῦτο τοῦτο.
 λέλαμπεν Ἴλιος. περ-
 γάμων περὶ καταβέβηται
 τέρεμνα καὶ πόλις, ἄκρα τε τείχεα.
 χ' ὅτ' ἐρυγὶ δὲ χακῶν, ὥς τις οὐ-
 ρανία πεσοῦτα δορὶ καταφθινῇ γᾶ.
 μαλερὰ μέλαθρα, πυρὶ καταδρομα,
 δαῖτα τε λόγχα.

ΤΡΩΛΔΕΣ.

- ἔχ' ἰὼ γὰρ βόφιμε ᾧ ἐμὲν τέκνων. Χο. ἔ, ἔ.
 ἔχ' ὦ τέκνα, κλύετε, μάθειε μαζὸς αὐδάν.
 χο ἰαλέμῳ τὶς θανόντας ἀπύης,
 γέραμα τ' εἰς πᾶδον τιθέισα μέλεα,
 καὶ χερσὶ γᾶν χρύβητα διοςᾶς,
 διάδοχόν θι γόνυ τίθημι
 γὰρ τὶς ἐμοῖς
 καλῆστα νέρθεν ἀβλίυς ἀκοίτας.
 ἔχ' ἀγόμεδα φερόμεδα Χο. ἄλγος ἄλγος βοᾷς.
 ἔχ' δούλῳ ὑπὸ μέλαθρον. Χο. σὺ πάδας γ' ἑμᾶς.
 ἔχ' ἰὼ Πρίαμε, Πρίαμε. σὺ μὲν γὰρ ὀλόμβυος,
 ἄταφος, ἀφίλος, ἄτας ἑμᾶς αἵτος ἔ.
 μέλας γὰρ δ' ὅσπερ κατακαλύψει
 θάνατος, ὅστιον ἀνοσίχνης σφαγῆς.
 ἰὼ θεῶν μέλαθρα, καὶ πόλις φίλα.
 χο ἔ, ἔ. τὰν φόνιον ἔχετε
 φλόγα, δορός τε λόγχαν.
 τάχ' εἰς φίλαν γᾶν ἔμπεσῆσθ' ἀνώνυμοι.
 κόνις δ' ἴσα χερσὶν ὑπὲρ γυῖ πρὸς ἀθήρα,
 αἵτον δίκων ἐμὲν μεθήσθ',
 ὄνομα δὲ γὰς ἀφανῆς ἔστιν,
 ἄλλα δ' ἄλλο φρεσὶν.
 οὐδ' ἔτ' ὅστιν ἅ τάλανα Τροία.
 ἔχ' ἐμάθετ', ἐκλύετε
 περγάμων κτύπον.
 ἔνοσις ἀπασαν, ἔνοσις
 ἔπικλύσθ' πόλιν.
 ἰὼ βομερὰ, βομερὰ μέλεα,
 φέρετ' ἐμὸν ἵχνος.
 ταλ ἴτ' ὅστιν ἅ τάλανα
 δούλῳ ἀμέραν βίβ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἰὼ τάλανα πόλις. ὅμως δὲ
πρόφερε πόδα σὺν
ἐπὶ πλάτας Αἰακῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑ-
ΔΕΣ.

